

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 49 tot 50

*§ 2. Van de bij het jaagpad geplaatste grenspaal gaat de grens samen met de gemeentegrens, in zuidwestelijke richting **langs de steile helling van de Sint Pietersberg omhoog**, tot aan het contactpunt van de drie gemeenten Sint Pieter, Lanaye en Canne. Dit punt bevindt zich op het hoogste punt van een lagere helling van deze hoogte, **aan de rand van het bos**, dat grenst aan het kasteel van Caestert, **ten oosten van een rots die zich verheft in de vorm van een natuurlijke boog, op 20 meter (ellen) vandaar.***

*Er zal een **grenspaal (No.50)** geplaatst worden, die het contactpunt tussen de drie gemeenten Lanaye (België), Sint Pieter en Canne (Nederland) zal aangeven. (60m.)*

GP 49 staat aan de voet van d'n Observant, deel van de Sint Pietersberg, vlak achter het gemeentebord van Lanaye(B). Hier gaat de grens steil omhoog langs de mergelwand van de Sint Pietersberg. Om daar te komen moet er een ca. 2 km lang bergpad gevolgd worden, beginnend bij de huizen aan de Lage Kanaaldijk, ca.400m. naar het noorden. Boven op de Sint Pietersberg hebben we dan een prachtig vergezicht richting de hangbrug bij Opkanne(B).

D'n Observant is een kunstmatige berg op de Sint Pietersberg met als hoogste punt +170,8 m NAP. Bij de aanvang van de exploitatie van de ENCI-groeve moest de Eerste Nederlandse Cement Industrie de metersdikke onbruikbare deklagen aan de kant schuiven, om zo de voor cement noodzakelijk kalk te kunnen bereiken. Tegenwoordig heeft de berg een recreatieve bestemming met een panoramisch uitzicht. Onder d'n Observant ligt een grotendeels ingestorte kalksteengroeve, het zuidelijk gangenstelsel, maar door het gewicht van de opgeworpen grond hebben de steunpilaren het begeven. Ooit liep door dit gebied een ondergrondse smokkelroute van Nederland naar België. Via de aangrenzende Belgische groeve Caestert is tegenwoordig nog een deel van het Zuidelijk gangenstelsel bereikbaar. De naam is afgeleid van het voormalige klooster der Observanten dat enkele honderden meters noordelijker lag op de plek van het huidige buitengoed Slavante.

Het '**Plateau van Caestert**' is een natuurgebied op het Belgische deel van de Sint-Pietersberg. Het plateau is in de krijtperiode, door opeenhoping van kalkresten van dieren, allerlei soorten schelpen en zee-egels ontstaan op de bodem van de Krijtzee. In 2003 schonken de cementbedrijven CBR en ENCI het Plateau van Caestert aan Natuurpunt. Het Plateau van Caestert bestaat uit waardevolle hellingbossen en kalkgraslanden, een zeldzaam biotoop in Vlaanderen. Onder deze bossen en graslanden bevinden zich unieke mergelgroeven die een waar paradijs vormen voor een tiental soorten vleermuizen. Het Plateau van Caestert en de omliggende kalkrijke gronden bezitten een grote biodiversiteit en zijn een essentieel onderdeel van het Europese netwerk Natura 2000.

Je vindt op het Plateau van Caestert ook een prachtige hoeve, de '**Hoeve Caestert**', die dateert uit 1686. Deze is opgetrokken uit zogenaamde speksteenlagen, baksteen afgewisseld met mergel. De middeleeuwse hoeve maakte samen met een kapel, een watertoren en twee herenhuizen deel uit van het roemrijke kasteel Caestert, waar onder andere de vrede van Caestert (1376) werd getekend. Na instortingen en een brand in de twintigste eeuw is alleen

de middeleeuwse hoeve nog over. In de onderliggende grotten kom je de fundamenten van het kasteel tegen, alsmede de graftombe en koelput.

Boven aangekomen vinden we in de veldweg naar GP 50 diverse Belgische kadasterpalen met de letter "M" en een buis in het midden. Dit type zijn we ook in Middelburg(B), onder Sluis in Zeeuws Vlaanderen, bij de voormalige tramweg overgang, tegengekomen.

Onderweg naar boven komen we nog langs de eeuwen oude hoeve "Caster"(zie boven), gelegen boven op de Sint Pietersberg. Aan raampartijen is soms goed te zien dat restauratie geen sinecure is, maar er wordt aan gewerkt!

Net voor GP 50 staat op de rand van de steile helling de eerste betonnen prikkeldraadpaal. Vanaf dit punt tot aan de Luikerweg bij GP 53, als we het bos weer verlaten, geeft dit prikkeldraad raster de grens aan. Hier hebben we tevens een (beperkt) uitzicht op de Maas, bijna recht naar beneden. GP49 is niet te zien, zonder over de rand te kukelen!

GRENSAFPALING ROND DE STAD MAASTRICHT.

Bij het vaststellen van de grens tussen Nederland en België werd afgesproken, dat de rivier de Maas de grens zou vormen tussen de beide provinciën Limburg, met uitzondering van de stad Maastricht. Tevens zou er een strook land rond Maastricht aan Nederland worden toebedeeld. Een en ander was geregeld in § 2 artikel 4 van het in Londen op 19 april 1839 gesloten verdrag. Nederland had sinds de veldtocht van Frederik Hendrik in 1632 een aantal steden in het huidige Limburg bezet, waaronder Maastricht. Deze vestingstad werd ook in de moeilijke periode van 1830 tot 1839 door Nederlandse troepen bezet gehouden. Hiermee lag de vesting gedurende deze jaren volledig van Nederland geïsoleerd, want de huidige provincie Limburg had voor België gekozen.

Na de status quo periode kwam Limburg weer bij Nederland.

De stad Maastricht met een gebied van 1200 Amsterdamse vademmen, te rekenen van het uitwendige glacis van de vesting, werd eveneens aan Nederland toegewezen. (1200 vademmen is 2037,6 meter) Dit is de afstand, die een vestingkanon in die tijd kon schieten. Kennelijk is dus rekening gehouden met een stuk grond rond de stad, die - uit militair oogpunt gezien - als verdedigingsgordel kon dienen.

De betekenis van de woorden "uitwendig glacis" (dit is de aardglooiing op het voorterrein van een fort of vesting; zie de grote Van Dale) leverde voor de grenscommissies moeilijkheden op.

De Belgische delegatie wilde de afstand vanaf de bovenzijde van de vestingwallen meten; de Nederlandse vanaf de voet. Dit maakt dan enkele meters uit. Deze kwestie werd in het voordeel van Nederland opgelost.

Bij het vaststellen van de landsgrenzen werd meestal rekening gehouden met de bestaande gemeentegrenzen. De gemeentegrenzen waren in de twintiger jaren van de negentiende eeuw door de gemeentebesturen in onderling overleg vastgesteld.

Om praktische redenen werd er wel eens van dit principe afgeweken. Nu men voor het gebied rond Maastricht voor een vaste afstand tussen de rijksgrens en de stad gekozen had, liep de

rijksgrens door verschillende, toen bestaande dorpen heen. Dit was o.m. het geval bij Kanne, Vroonhoven, Veltwezelt en Lanaken.

Omdat in dit gebied een geheel nieuwe grens werd vastgesteld, waar aan beide zijden intensief zou worden gepatrouilleerd, werd aan de afpaling extra aandacht besteed.

Op dit stukje grens rond Maastricht staan maar liefst 58 gietijzeren grenspalen, en daar tussen zeer vele hulpstenen.

Grensoverschrijding was aan zeer strenge regels gebonden, en overtredingen werden zwaar bestraft. Het was voor de bewoners van deze streek dan ook een zeer ingrijpende gebeurtenis, om te ervaren, dat een eenvoudig bezoekje aan familie, vrienden of burens nu via een douanekantoor, en gedurende de openingstijden daarvan, moest plaats vinden. Nog moeilijker werd het voor handelslieden en boeren, die gewend waren hun goederen in Maastricht af te leveren. Deze lieden moesten voor hun producten invoerrechten betalen. Deze moeilijkheden werden vergroot, als we bedenken, dat de nieuwe grens verschillende dorpen in een Nederlands en een Belgisch gedeelte verdeelde, zoals hierboven al werd vermeld.

In de tijd, dat deze grens werd vastgesteld, was het begrip "inspraak van de bevolking" nog niet bekend. Toch zijn er gevallen, waarbij rekening gehouden werd met de wensen van bepaalde personen. De kasteelheer van het kasteel Neerkanne wenste in Nederland te blijven wonen, hoewel zijn bezittingen juist buiten het aan Nederland toegewezen gebied van 1200 Amsterdamse vademmen lagen. In 1844 was de wens van een kasteelheer kennelijk meer waard, dan een verdrag. Het kasteel Neerkanne werd Nederlands gebied.

Op het gebied rond Maastricht treffen we nog enkele merkwaardigheden aan. In de Sint Pietersberg, die helaas ten offer dreigt te vallen aan de cementwinning, treft men in één van de gangen de grensaanduiding aan, d.m.v. een in het zwart geschreven tekst:

België - Holland.

Tussen de grenspalen nrs. 65 en 66 wordt de grens gevormd door een muur, die een particulier terrein afbakent. Deze muur wordt in het Beschrijvend Proces Verbaal al genoemd. De palen nrs. 80 en 81 staan op een weg, waar huizen aan gebouwd zijn, terwijl nr. 83 bijna de achtertuinen van een Maastrichtse wijk raakt.

De nrs. 104 en 105 staan aan weerszijden van de Zuid-Willemsvaart, terwijl nr. 106 als laatste paal rond dit gebied, aan de Maas staat. (Co Bieze, 30-3-2005)

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 50 tot 51

ARTIKEL 18.

Grens tussen de gemeenten Lanaye (België) en Canne (Nederland).

*§ 1. Van de grenspaal, geplaatst op de top van het lagere deel van het plateau van Sint Pieter gaat de grens in westelijke richting via de gemeentegrens tussen Lanaye en Canne, die **na een afstand van 20 meter (ellen) bij de in het vorige artikel genoemde rots komt, om via een rechte lijn op het hoogste punt van het plateau uit te komen bij het raakpunt van vier percelen, toebehorende aan Visschers (344, 346 B van Canne, 7 en 6a van Lanaye). Op dit punt, dat is op 60 meter (ellen) van de laatste grenspaal, zal een grenspaal (No.51) (60 m.)** geplaatst worden.*

GP 50 staat in het bos boven op de Sint Pietersberg, feitelijk hemelsbreed ca. 50 meter van GP 49 verwijderd, maar wel ca. 60 meter hoger.

Hier zien we langs de grens de bekende betonnen prikkeldraadpalen, die soms alleen nog door de bewapening overeind worden gehouden. Nadat we een rotsboog, die in het Verdrag van 1843 genoemd wordt, hebben gepasseerd, bereiken we de plaats waar GP 51 staat.

De Sint Pietersberg heeft een hoogte van 128m.+NAP, 78 m. boven het Maasdal. Rond 1650 werd deze berg voor het eerst genoemd als Hoensberg. De mergel, waaruit de berg grotendeels bestaat, werd al lange tijd gebruikt voor bouwstenen, meststof voor in de landbouw en de cementfabricage. De ENCI (Eerste Nederlandse Cement Industrie) exploiteert de mergel vanaf 1926. Het gangenstelsel in de berg is zeer uitgebreid.

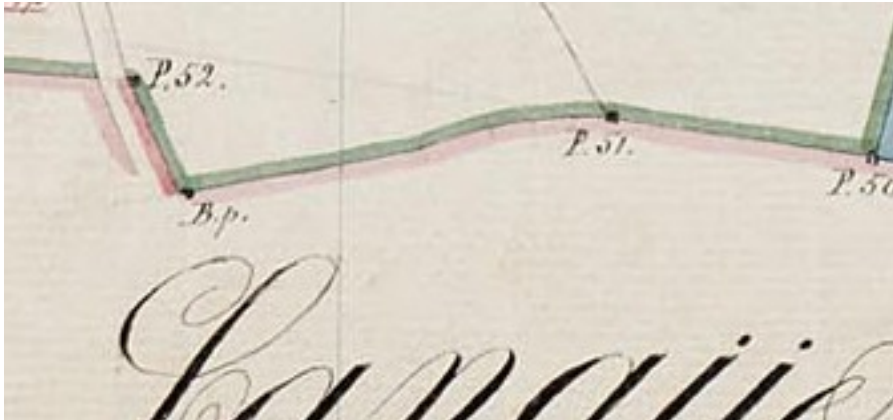
4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 51 tot 52

§ 2. Van daar verlaat de rijksgrens de gemeentegrens om op zodanige wijze rond een van de genoemde percelen van Visschers (6 A van Lanaye) te gaan, dat het in zijn geheel aan Nederland blijft, en gaat weer langs de gemeentelijke grensafscheiding bij **de weg van Luik naar Maastricht tegenover een sloot**, die aan de andere zijde van de weg, langs een bebost terrein van dezelfde Visschers (4 A van Lanaye) loopt.

Er zal een **grenspaal (No.52)** geplaatst worden, en **een hulpsteen** zal worden geplaatst op het stuk land, dat werd afgesneden van het grondgebied van Lanaye. (80m.)

GP 51 staat 40 meter naar het westen, in het bos op het hoogste punt van de Sint Pietersberg. De grens verder volgend komen we langs een heel diepe schacht, waarschijnlijk een voormalig ventilatiekanaal of waterreservoir voor hieronder gelegen grotten.

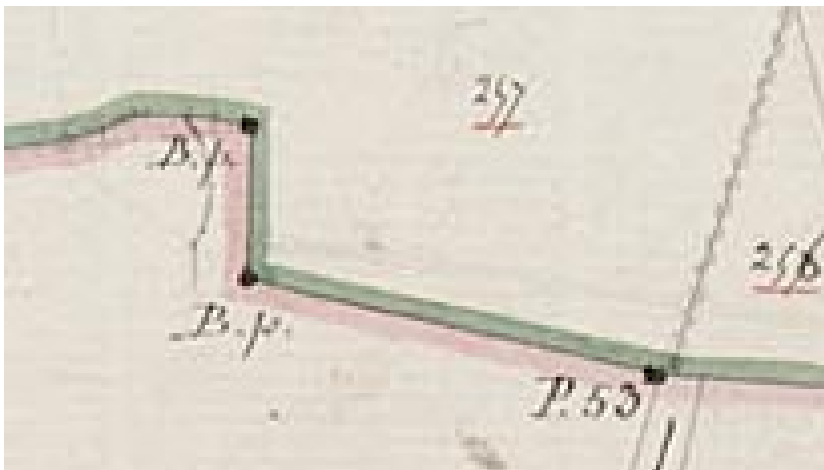
GS 51a staat op een haakse hoek in de grens, op 40 meter vanaf GP 52, moeilijk te vinden in het moeilijk doordringbare bos. Vervolgens zien we even verder GP 52 al staan.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 52 tot 53

§ 3. Van de laatste grenspaal gaat de rijksgrens samen met de gemeentegrens, gaat over de weg van Luik naar Maastricht en volgt de hiervoor genoemde sloot, tot aan een boom, die zich bevindt op het contactpunt van het beboste terrein van Visschers (4 A van Lanaye) met twee van zijn akkers (347 en 348 B van Canne), en van een akker van de gebroeders Coenegracht (405 B van Canne). **Bij deze boom zal een grenspaal (No.53) worden geplaatst, die tengevolge van de in het volgende artikel vermelde grensafscheiding, het contactpunt tussen de drie gemeenten Lanaye (België) en van de twee dorpen Canne, Belgisch en Nederlands, zal aanduiden. (30m)**

☞ GP 52 staat even verder in het bos, waarna we 100 meter verder al weer GP 53 zien staan.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 53 tot 54

ARTIKEL 19.

Grens door de gemeente Canne.

§ 1. Vanaf het punt, bepaald aan het eind van het laatste artikel, gaat de grens in westelijke richting door de gemeente Canne en wordt gevormd door **een hoekige lijn**, die de landbouwgronden van de Gebroeders Coenegracht (405 en 404 B), van Hennis, Jean (403 B) en van Daemen, Guillaume (401 B) aan België laat, en die van Visschers (348 B) aan Nederland laat. Op het contactpunt van de twee laatste percelen met het bos van Castermans, Mathieu (361 B), dat aan Nederland zal blijven, en de akker van Daemen, Paul, (385 B), dat aan België blijven, zal een **grenspaal (No.54)** worden geplaatst.

Drie hulpstenen zullen de hoeken in de grenslijn aanduiden. (300 m.)

GP 53 staat als laatste grenspaal, nog net in het bos boven op de Sint Pietersberg. Precies op de rand van het bos staat de laatste prikkeldraadpaal en zien we 50 meter verder, midden in de wei GS 53a al liggen. Hier loopt de Poppelmondeweg langs de bosrand met een fraai uitzicht over het Plateau van Caestert.

GS 53a is een bijzondere grenssteen. Het bovenstuk is in 1951 gerepareerd met beton en het ligt vlak naast het onderstuk. Vanaf hier gaat de grens met een scherpe hoek terug richting bosrand, waar na 45 meter **GS 53b** staat.

In 1951 is de beschadigde kop van GS 53a bijgewerkt met cementspecie.

Op 15-7-1964 wordt gemeld dat GS 53a nog maar 20 cm boven de grond uit steekt.

Op 10-6-1987 wordt in een Proces Verbaal het herstel van GS 53a en 53b gemeld.

GS 53b staat dicht bij de bosrand. Vanaf deze grenssteen zien we zowel **GS 53c** (links) als **GP 54** (rechts) in dezelfde wei staan.

GS 53c staat op 35 meter afstand vanaf GS 53b en op 100 meter afstand van GP 54.

In 1951 is GS 53c rechtgezet, omdat deze 30 cm uit het lood stond.

Het 'Plateau van Caestert' is een natuurgebied op het Belgische deel van de Sint-Pietersberg. Op de 'Sint-Pietersberg' waan je je in een ver buitenland! Waar anders kom je zulke mooie heuvels en zo een bijzonder mergellandschap nog tegen? Het plateau is in de krijtperiode, door opeenhoping van kalkresten van dieren, allerlei soorten schelpen en zee-egels ontstaan op de bodem van de Krijtzee. In 2003 schonken de cementbedrijven CBR en ENCI het Plateau van Caestert aan Natuurpunt. Je vindt op het Plateau van Caestert ook een prachtige hoeve, de 'Hoeve Caestert', die dateert uit 1686. Deze is opgetrokken uit zogenaamde speksteenlagen, baksteen afgewisseld met mergel. Het Plateau van Caestert bestaat uit waardevolle hellingbossen en kalkgraslanden, een zeldzaam biotoop in Vlaanderen. Onder deze bossen en graslanden bevinden zich unieke mergelgroeven die een waar paradijs vormen voor een tiental soorten vleermuizen. Het Plateau van Caestert en de omliggende kalkrijke gronden bezitten een grote biodiversiteit en zijn een essentieel onderdeel van het Europese netwerk Natura 2000. Een bezoekje waard dus!

De middeleeuwse hoeve maakte samen met een kapel, een watertoren en twee herenhuisen deel uit van het roemrijke kasteel Caestert, waar onder andere de vrede van Caestert (1376) werd getekend. Na instortingen en een brand in de twintigste eeuw is alleen de middeleeuwse hoeve nog over. In de onderliggende grotten kom je de fundamenten van het kasteel tegen, alsmede de graftombe en koelput.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 54 tot 55

§2. Van daar gaat de grens langs het eerder genoemde **bos van Castermans**, Mathieu (361 B) en laat de percelen van Daemen, Paul (385 en 384 B), **een weiland**, toebehorende aan de gemeente Canne (389 B) en het perceel van Betonville (382 B) aan België. Op de noordelijke hoek van dit perceel zal een **grenspaal (No.55)** geplaatst worden. (80m.)

⚠ GP 54 staat onder een grote boom, dichtbij de Poppelmondeweg.

We passeren een smal wegje dat België in loopt en bereiken de plaats waar GP 55 in de bosrand staat, vlak langs de Poppelmondeweg.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 55 tot 56

§ 3. Van dit punt gaat de grens naar het westen en wordt gevormd door **de voet van een ronde heuvel (371 B)**, die aan Nederland blijft en gaat ze langs de in België gelegen akkers van Betonville (382 B), van de Erven Collardin (381 B), van Fias, Jean (376 B) en van de Weduwe Duplessis (372 B).

Op het contactpunt van dit laatste perceel met dat van Daemen, Paul (524 B) en de wei, toebehorende aan de gemeente, die **tegen de helling (371 B) van de ronde heuvel** ligt, zal een **grenspaal (No.56)** worden geplaatst. (320m)

GP 55 staat in het bos “d’n Observant”.

D'n Observant is een kunstmatige berg op de Sint Pietersberg met als hoogste punt +170,8 m NAP. Bij de aanvang van de exploitatie van de ENCI-groeve moest de Eerste Nederlandse Cement Industrie de metersdikke onbruikbare deklagen aan de kant schuiven, om zo de voor cement noodzakelijk kalk te kunnen bereiken. Onder d'n Observant ligt een grotendeels ingestorte kalksteengroeve, het zuidelijk gangenstelsel, maar door het gewicht van de opgeworpen grond hebben de steunpilaren het begeven. Ooit liep door dit gebied een ondergrondse smokkelroute van Nederland naar België. Via de aangrenzende Belgische groeve Caestert is tegenwoordig nog een deel van het Zuidelijk gangenstelsel bereikbaar. De naam is afgeleid van het voormalige klooster der Observanten dat enkele honderden meters noordelijker lag op de plek van het huidige buitengoed Slavante.

De ENCI bedreigt GP 55

Op 7-11-1968 is er een brief van de RWS, die handelt over “de tussen de N.V. E.N.C.I. en de provincie gesloten overeenkomst inzake het afgraven van terreinen, deel uitmakende van de St. Pietersberg, verleent de provincie aan de N.V. onder nader in onderling overleg overeen te komen voorwaarden op de overgedragen terreinen het recht van een doorgang door middel van een weg, transportband of buisleiding, zulks ten behoeve van het aanvoeren van elders gewonnen grondstoffen”. In een brief van 30 oktober verzocht de N.V. haar toestemming te verlenen tot het maken van een grindweg in de zuidelijke hoek van het af te graven gebied, voor het afvoeren van mergel uit een op Belgisch gebied gelegen werk ter verbreding van het Albertkanaal. Tot slot worden door RWS nog voorwaarden genoemd ter bescherming van de natuur en borging van de veiligheid door afsluitbare hekken. Maatregelen moeten worden genomen voor verwijdering en herplaatsing van GP 55.

Op 17-3-1969 is er een brief van de Minister van Binnenlandse Zaken, die toestemming verleent voor het aanleggen van de verbindingsweg en voor de tijdelijke verwijdering van GP 55. De duur van de werken worden geraamd op 5 jaar, tot 1-1-1974.

Op 25-7-1969 is er een schrijven van RWS, waarin “geen bezwaar bestaat tegen het tijdelijk verwijderen van grenspaal no.55 en eventueel van andere ter plaatse aanwezige ongenummerde grensstenen en/of palen”. Opgemerkt wordt dat “de N.V. E.N.C.I. eerst tot bedoelde verwijdering mag overgaan, nadat ter zake overleg heeft plaats gevonden met de landmeetkundige dienst van het kadaster te Maastricht, in verband met eventueel nog uit te voeren metingen”.

Op 16-12-1970 is er een Proces Verbaal opgemaakt van de herplaatsing van GP 55 “op de zuidelijke helling van de Sint Pietersberg, op een ca. 7.00 meter hoger niveau”.

We vervolgen de loop van een ronde heuvel, waar in een kuil GP 56 tegen de helling staat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 56 tot 57

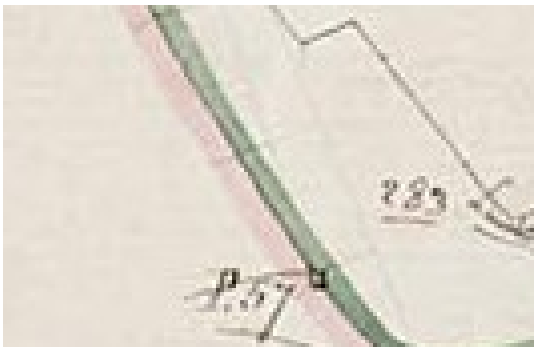
*§ 4. Van dit punt draait de grens naar het noorden en gaat **langs de ronde heuvel naar boven** tot aan de oostelijke hoek van de akker van Vrijens, Damien (531 B), waar een **grenspaal (No.57)** geplaatst zal worden. **(70m)***

GP 56 staat in een diepe kuil op 40 meter afstand vanaf GP 57. Hierna draait de grens met de ronde heuvel mee, naar het noorden tot GP 61.

*Op 4-12-1947 wordt door RWS gemeld dat GP 56 onvindbaar is. Later is de paal teruggevonden, verborgen onder een grote berg grond en mergel.
In 1951 kreeg GP 55 een loden of houten prop om het gat in de kop te dichten*

Deze paal is voor mij recordhouder, moeilijkst vindbare hoofdpaal!

Even verder, boven op de ronde helling, is GP 57 tussen de bomen te zien.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 57 tot 58

*§5. Van deze hoek – na aan België te laten het genoemde perceel van Vrijens, Damien, alsmede dat van Walthoff, Renier (531 B) en van Vrijens (532 B) en aan Nederland te laten genoemde wei, toebehorende aan de gemeente Canne - gaat de grens naar het noorden verder tot aan de weg genaamd **Grote Pruis**, waar aan de kant op de noordoost hoek van het genoemde perceel (532 B) een **grenspaal (No.58)** zal worden geplaatst. (100m.)*

GP 57 staat boven aan de ronde helling, in het bos, waarna we het bospad volgen, waar we een prachtig uitzicht hebben op de eerder waargenomen hangbrug bij Opkanne.

*Op 5-3-1968 wordt gemeld dat GP 57 is omgevallen en een eind van de helling afgegleden. Er moet een nieuw fundament worden gemaakt, kosten 350 gulden.
Op 4-12-1968 is er een Proces Verbaal van herplaatsing van de omgevallen GP 57.*

De grens kruist een wegje naar het zuiden en bereikt de plaats van GP 58 aan de Grote Pruis.

4e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 58 tot 59

§ 6. Van dit punt gaat de grens over de genoemde weg, genaamd Grote Pruis en wordt aan de andere zijde gevormd door de lijn, die de scheiding vormt tussen de grond (271 B), van Godding, André Jean (België) en een ander weiland, dat toebehoort aan de gemeente Canne (268 B), gelegen **op een hoger deel van de helling van de ronde heuvel** tot aan de uiterste noordelijke punt van genoemde grond van Godding, André Jean, waar een **grenspaal (No.59)** zal worden geplaatst. (90m.)

GP 58 staat tegenover Kanne aan de Grote Pruis, waar we weer een prachtig uitzicht hebben op de brug bij Opkanne.

Even verder kruist de grens de Oude Pruis, een wegje naar Kanne.

We vervolgen de grensweg en zien, in een flauwe bocht, in de verte GP 59 al staan.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 59 tot 60

§ 7. Van dit punt wordt de grens gevormd door een rechte lijn, die een holle weg snijdt, die deel uitmaakt van genoemde wei, komt bij een boom op een afstand van 25 meter (ellen) en komt aan de andere zijde van een zijweg, genaamd Kleine Pruis, op een punt van scheiding tussen een stuk land van Daemen, Paul (122 B België) met een ander weiland, toebehorende aan de gemeente (123 B Nederland).

Op dit punt zal een **grenspaal (No.60)** worden geplaatst. (130m.)

GP 59 staat in een paardenwei, 80 meter voor GP 60.

In 1951 kreeg GP 59 een loden of houten prop om het gat in de kop te dichten

4e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 60 tot 61

§ 8. Van daar herneemt de grens de noordelijke richting tussen de genoemde akker van Daemen, Paul, dat van Godding, André Jean (126 B België), en het genoemde weiland toebehorende aan de gemeente, het land van Vandermaesen (127 B Nederland).
Op het contactpunt van dit laatste perceel met die van Godding en van de Weduwe Gilson (146 B) zal een **grenspaal (No.61)** worden geplaatst. **(160m.)**

GP 60 staat 80 meter verder in dezelfde wei, met een los topstuk.

De grens vervolgt haar weg langs een raster tot we een natuurgebied op de Mergelgroeve binnengaan. We komen langs een ingang van de Mergelgroeve, terwijl we in de verte kasteel Neercanne zien liggen. Maar eerst vinden we GP61.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 61 tot 62

§ 9. Van dit punt maakt de grens een hoek in Nederland en gaat dan naar het westen, tussen de landbouwgronden van de Weduwe Gilson (146 B), van de Gebroeders Coenegracht (147 B), van de Weduwe Daemen, Martin (148 B) en van Godding, André Jean (149 B Nederland) en die van Godding, André Jean (126 B), Vandermaessen (114 B), Colson, Joachim (113 B) en Bemelmans, Jean Jaques (112 B België). Bij dit laatste perceel, en op de hoek van een weggetje, dat naar Maastricht gaat, zal een **grenspaal (No.62)** worden geplaatst. (240m.)

GP 61 staat op een grenshoek, met een ingang van de Mergelgroeve op de achtergrond.

Hier maakt de grens een haakse bocht naar het westen tot GP 63, en volgt eerst een raster, tot we de plaats van GP 62 naderen.

Op 28-11-2006 wordt er een offerte gedaan voor het herstel aan GP 64, voor een bedrag van 2500 euro, excl.19% BTW. Er is een fraaie schets bijgevoegd.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 62 tot 63

§ 10. Van deze hoek volgt de grens **het midden van genoemde weg, in westelijke richting, tot aan de weg van Canne naar Maastricht,** waar een **grenspaal (No.63)** geplaatst zal worden op de zuidwest hoek van de boomgaard van Colson, Joachim (151 B Nederland). **(120m.)**

GP 62 staat op een kleine helling, waarna de grens het midden van het wegje aanhoudt. Hier zien we een fraai hekwerk van een Belgisch huis.

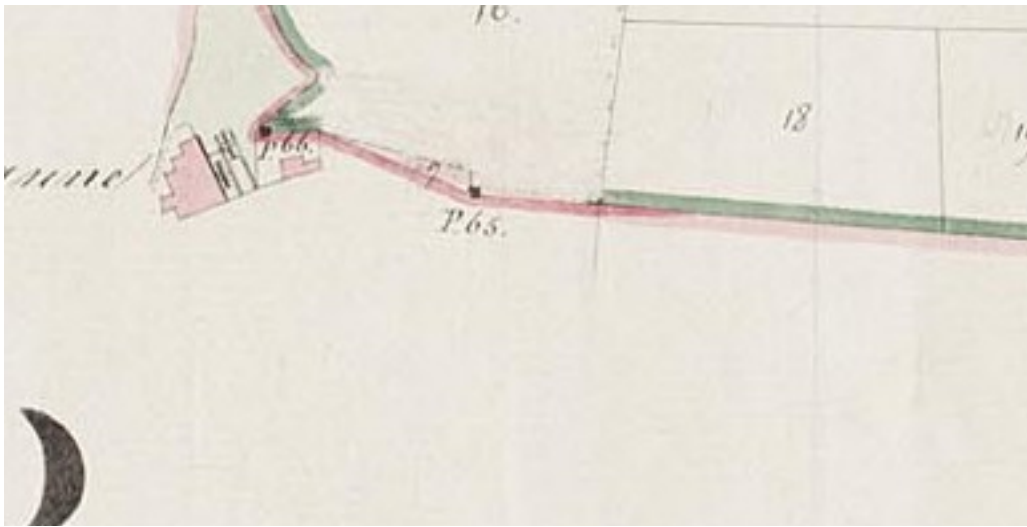
Aan het einde van dit wegje, zien we GP 63 al staan, diep in de berm.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 63 tot 64

§ 11. Van daar gaat de grens naar het noorden langs de locale weg van Canne naar Maastricht, op zodanige wijze, dat de weg aan België blijft tot tegenover de scheidingslijn van de percelen van Straetmans, Paul (53 D) en van de Gebroeders Coenegracht (52 B). Op dit punt zal op de rechter zijde van de weg een grenspaal (No.64) worden geplaatst. (110m.)

GP 63 staat diep weggestoken naast een greppel aan de Onderstraat(B), de voormalige weg van Canne naar Maastricht.

De grens volgt de oostzijde van de Onderstraat/Mergelweg in noordelijke richting, over een afstand van 100 meter, tot de plaats waar GP 64 staat.

Op 28-11-2006 wordt er een offerte gedaan voor het herstel aan GP 64, voor een bedrag van 2500 euro, excl.19% BTW. Er is een fraaie schets bijgevoegd.

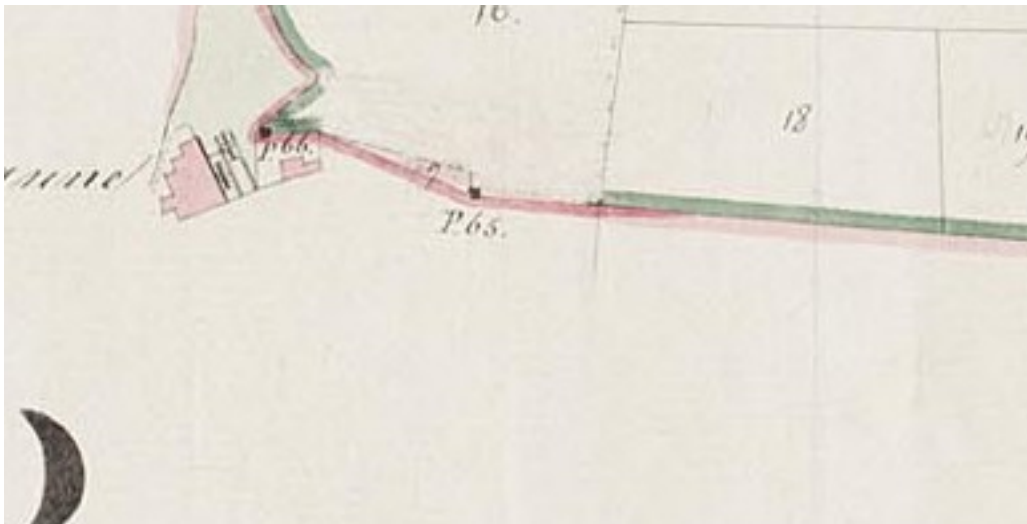
4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 64 tot 65

§ 12. Van het genoemde punt bij de weg maakt de grens een hoek in Nederland, en volgt daarna een rechte lijn in westelijke richting tot aan een muur, om de tuin, toebehorende aan de molen van Canne, gaat, een groene heg die eerst de genoemde percelen van Straetmans, Paul (53 B België) en van de Gebroeders Coenegracht (52 B Nederland) scheidt en gaat vervolgens door een ander perceel van genoemde Straetmans.

Aan het uiteinde van deze lijn zal een **grenspaal (No.65)** worden geplaatst. (160m.)

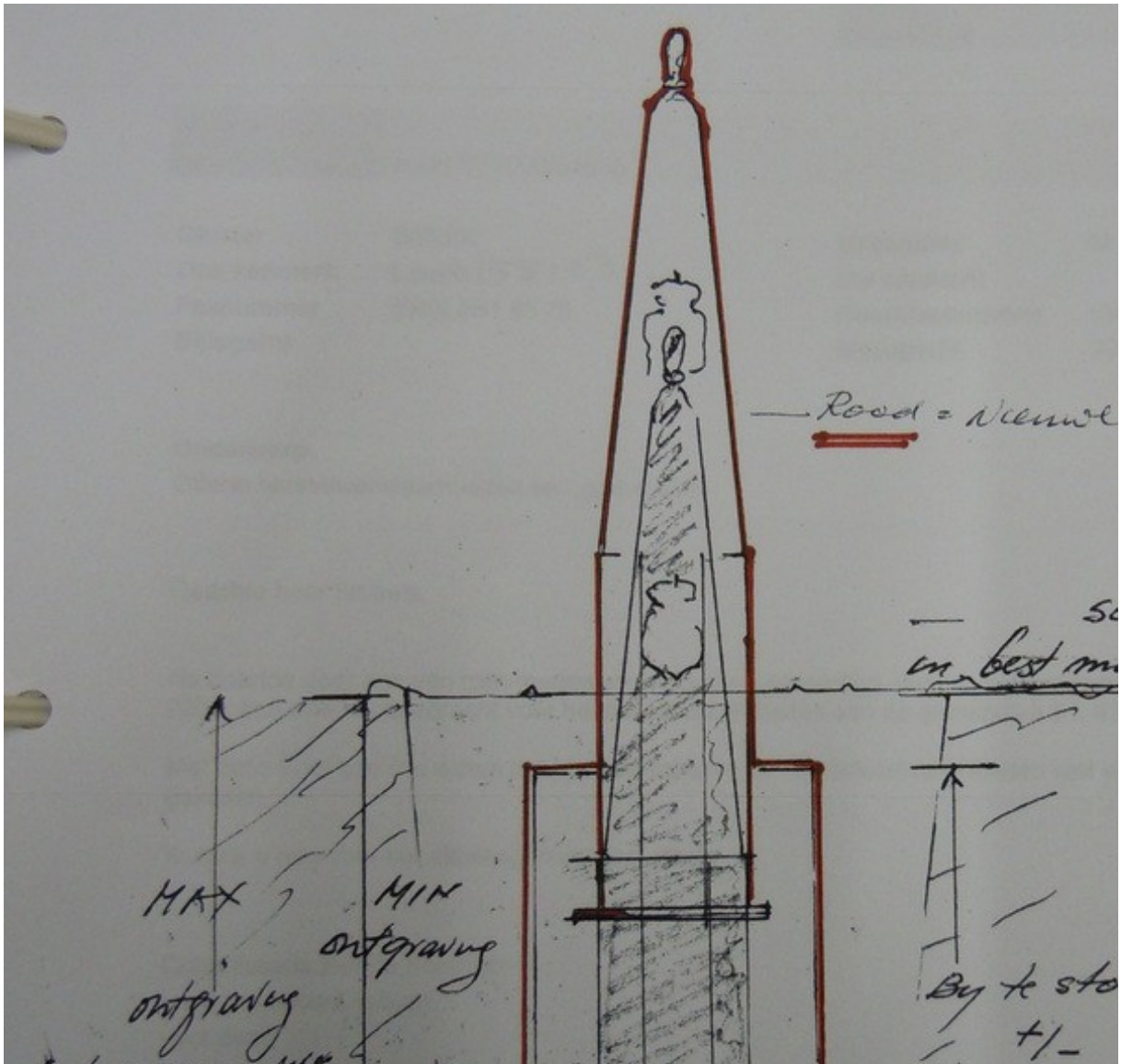
GP 64 staat eveneens diep weggestoken aan de oostzijde van de Onderstraat(B) / Mergelweg(N), waar we de Sint Pietersberg verlaten.

De grens loopt langs een raster door de weilanden, in westelijke richting, naar een witte muur in de verte, waar GP 65 tegen aan staat.

Op 28-11-2006 wordt er een offerte gedaan voor het herstel aan GP 64, voor een bedrag van 2500 euro, excl.19% BTW. Er is een fraaie schets bijgevoegd.

Schets, zie onder

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 65 tot 66

§ 13. Van dit punt draait de grens naar het noorden, en iets verder naar het westen, wordt dan gevormd door genoemde muur, die om het gebied, dat aan de molenaar Straetmans, Paul toebehoort, staat, en komt aan de rivier de Jeker, waar op de rechteroever een grenspaal (No.66) zal worden geplaatst. (50m.)

GP 65 staat tegen een witgepleisterde muur.

Hiervandaan volgt de grens deze muur een paar meter in noordelijke richting en vervolgens met een haakse hoek, verder naar het westen. Het laatste deel wordt nog gevormd door de in het Verdrag genoemde tuinmuur van de watermolen van Canne. Aan het eind hiervan staat GP 66 aan de Jeker.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 66 tot 67

*§14. Van de grenspaal, geplaatst bij de muur op de rechteroever van de Jeker gaat de grens langs deze oever tot aan de scheiding van de boomgaarden van het hospitium van Saint Servais (46 B) en van Straetmans, Paul (45 B), welke **scheiding zich bevindt tegenover een muur, die de boomgaarden van het kasteel Canne omgeeft.** Op dit punt, zal **op de rechteroever een grenspaal (No.67)** worden geplaatst. (70m.)*

GP 66 staat aan de Jeker, verstoep tussen de rommel.

Op 30 meter afstand zien we GP 67 al staan. De grens volgt de Jeker tot we aan de plaats van GP 67 komen.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 67 tot 68

§ 15. Van de grenspaal, geplaatst overeenkomstig de laatste paragraaf, gaat de grens **over de Jeker** en wordt **gevormd door de hiervoor genoemde muur**, die de boomgaard van Baron van Thier (512 A) scheidt van die van Wathieu, Nicolas (501 A), tot aan **de dorpsstraat van Canne**, waarbij een **grenspaal (No.68)** zal worden geplaatst. (110m.)

GP 67 staat eveneens aan de rechteroever van de Jeker, 30 meter naar het noorden.

Watergeweld rond grenspaal 67 aan de Jeker.

Op 15-5-1991 wordt gemeld dat GP 67 in de problemen dreigt te komen door afkalving van de oever van de Jeker. De grenspaal dreigt in de beek te vallen, terwijl de fundering al bloot is komen te liggen. Bijgevoegd is een situatieschets.

Op 15-5-1992 wordt een voorstel beschreven voor het aanbrengen van een damwand rond de paal of een oeverversteving over een lengte van ca. 10 meter. De laatste mogelijkheid verdient de voorkeur, omdat afkalving van de oever anders zou doorgaan.

De geschatte kosten bedragen 7000 gulden.

Op 5-2-1993 is er een prijsopgave voor het transport van GP 67 naar de kantonnierloods te Gulpen, voor een bedrag van 500 gulden.

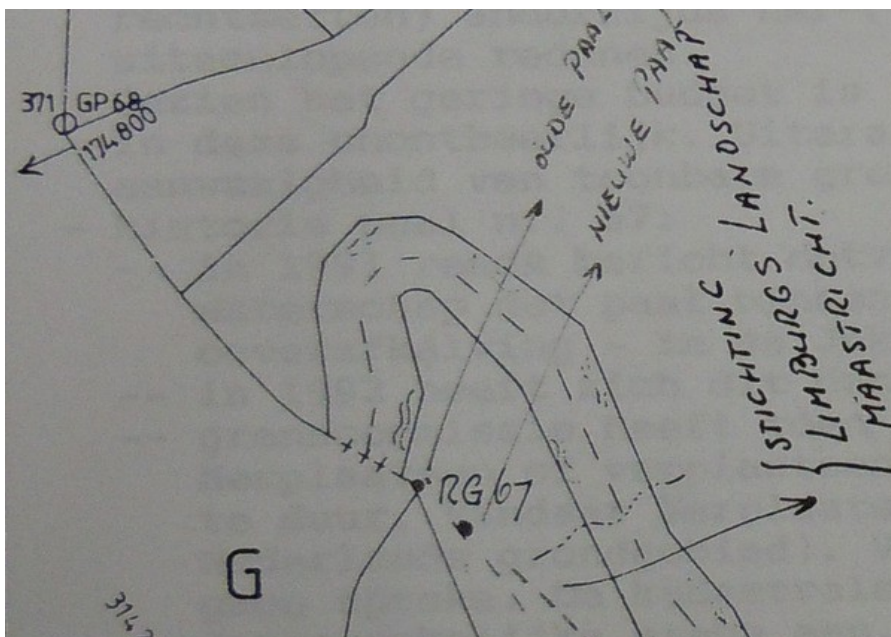
Op 3-3-1993 is er een rekening van 587,50 gulden voor de werkzaamheden.

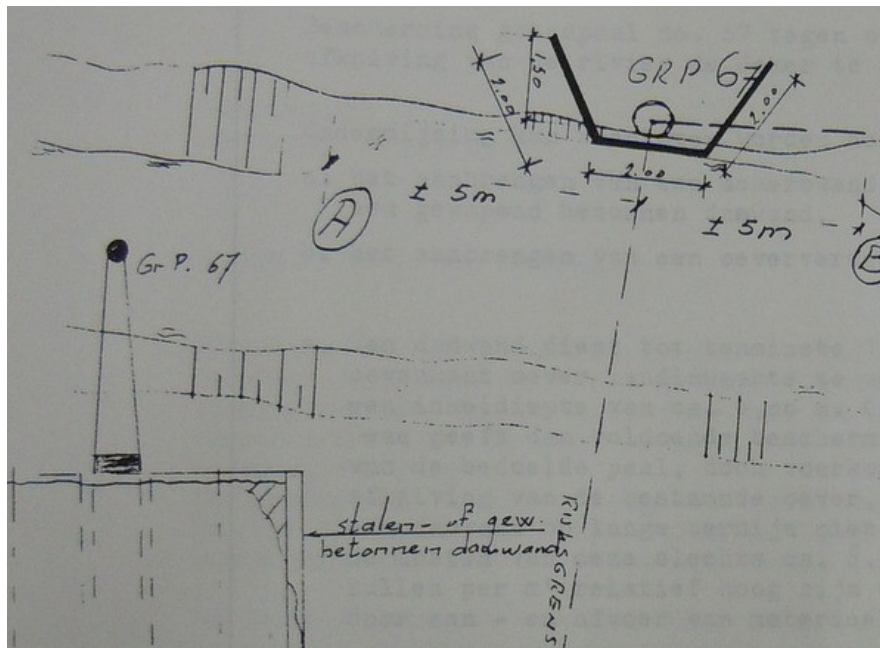
Op 10-8-1993 wordt gemeld dat GP 67 eind 1992 van zijn fundament is geraakt, door voortgaande afkalving van de oever van de Jeker. Voorgesteld wordt om de grenspaal over een afstand van 10 meter vanaf de oorspronkelijke plek te herplaatsen.

Op 30-8-1993 wordt een programma verstuurd voor de herplaatsing in de grenslijn.

Op 16-9-1993 is een Proces Verbaal opgemaakt van de herplaatsing van GP 67, op een afstand van 10 meter vanaf de oude standplaats in oost-noordoostelijke richting, dus niet in de grenslijn.

Op 17-9-1993 staat er een artikel in De Limburger "zo 'n omgevallen grenspaal is ook geen gezicht, hè?"

De grens maakt een haakse hoek naar het westen in de richting van het kasteel van Neercanne. De grens volgt een prachtige kasteelmuur van mergelblokken, die in het Verdrag genoemd wordt en kruist de Cannerweg(N) / Statiestraat(B). Vervolgens loopt de grens langs een Belgisch huis, tot de Dorpstraat van Canne, waar GP 68 aan de westzijde staat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 68 tot 69

§ 16. Van dit punt gaat de grens om een andere boomgaard van de Baron van Thier (481 A), volgt, in zuidelijke en in westelijke richting **het midden van genoemde weg, tot aan de kruising met een andere weg, die rechtstreeks naar de ingang van het kasteel gaat.** Aan de linkerzijde van deze laatste weg, **tegenover de ingang van een steengroeve zal een **grenspaal (No.69)** worden geplaatst.** (250m.)

GP 68 staat aan de Dorpsstraat van Canne, waar de grens door het midden van de weg in zuidelijke richting langs de Kapelstraat loopt. Vanaf het kasteel van Canne hebben we een prachtig vergezicht op dit laatste stukje grens.

De grens volgt de bocht in westelijke richting, de helling van de Muizenberg op, tot de plaats waar GP 69 staat, net voor een mergelgroeve, bij de ingang van het kasteel.

Veranderingen rond de rijksgrens tussen de grenspalen 68 en 74.

Op 30-8-1869 is er een Proces Verbaal opgemaakt door de landmeter van het Kadaster te Maastricht betreffende de veranderingen op de kadastrale plans sinds 1843.

Château Neercanne (ook wel Agimont of kasteel Neercanne genoemd) ligt op Nederlands grondgebied even ten zuiden van Maastricht aan de Cannerweg, net buiten het Belgische dorp Kanne. Neercanne is een terrassenkasteel en als zodanig het enige van Nederland. Het gebouwencomplex staat op een hoog, tegen de berghelling gebouwd terras.

Het kasteel is gebouwd op de oorspronkelijke locatie van Romeinse verdedigingswerken waarvan de grotten nog steeds bestaan en in gebruik zijn als wijnkelder. Het huidige gebouw wordt voor het eerst gemeld in 1353. In 1465 werd het kasteel door de Luikenaren vernield, maar al snel begon men met de wederopbouw. De bijgebouwen met de markante hoektoren in het zuiden stammen uit 1611 en zijn gebouwd in de stijl van de Maaslandse Renaissance. Het relatief eenvoudige hoofdgebouw werd in 1698 gebouwd door Daniel Wolf Baron von Dopff, toentertijd militair gouverneur van de stad Maastricht. Alle gebouwen, inclusief de wellicht nog tot een voorganger van het huidige kasteel behorende terrassenmuur, zijn grotendeels uit mergelsteen opgetrokken. Achter het kasteel, in de Cannerberg en Muizenberg en aan de overzijde van de vallei, onder de Sint Pietersberg, liggen uitgestrekte in de mergel uitgehakte gangenstelsels.

In het dal voor het kasteel stroomt de rivier de Jeker en ligt de (deels volgens de oude plannen gereconstrueerde) geometrische baroktuin van het kasteel. Tegenwoordig is in het gebouw een exclusieve horecagelegenheid, met onder andere een restaurant gevestigd. Château Neercanne heeft een eigen wijngaard, waar rode wijn wordt geproduceerd die overigens uitsluitend in het eigen restaurant te verkrijgen is en niet in de reguliere verkoop.

•
•Neercanne

•Terrassenkasteel

Kasteel Neercanne is een terrassenkasteel, het enige in Nederland. Het kasteel ligt op de grens met België, in het dal van het kronkelende riviertje de Jeker, enkele kilometers zuidelijk van Maastricht aan de westzijde van de restanten van de St. Pietersberg. Juist over de grens met België, aan de zuidzijde van het kasteel, ligt het dorpje Canne. Kasteel Neercanne is al jarenlang een gerenommeerd hotel.

☞Slot d'Agimont

Kasteel Neercanne was tot 1801 in handen van het bisdom Luik en werd in leen gegeven aan particulieren. Het kasteel Neercanne wordt ook het slot d'Agimont genoemd. In 1316 was het in leen bij Johan van Agimont en Heer. Soms wordt de naam Agimont nog voor aanduiding van het kasteel gebruikt maar de meest gebruikelijk naam is thans kasteel Neercanne. Het kasteel heeft een bewogen geschiedenis.

☞Melchior van Pallandt

In 1372 werd kasteel Neercanne in leen gegeven door de Prins-bisschop van Luik aan Betrand II van Liers, die in 1372 burgemeester van Luik was. Veel eigenaren volgden elkaar daarna op. In 1607 kwam het kasteel in handen van ene Melchior van Pallandt. Hij liet Neercanne met de kasteelhoeve geheel vernieuwen. Van de kasteelhoeve is nu nog de fraaie zogenaamde Auberge over.

De weduwe van Melchior van Pallandt kreeg te maken met een aanval van de Spaanse troepen tijdens het beleg van Maastricht in 1632, omdat Frederik Hendrik hier tijdens het beleg honderd man had gelegerd. De soldaten van de prins wisten zich echter goed te handhaven tijdens de Spaanse aanvallen.

☞Wolff von Dopff

Na de van Pallandts kwam kasteel Neercanne via Philippe de Wansouille aan de vestingcommandant van Maastricht, Daniel baron Wolff von Dopff. Hij liet het inmiddels vervallen kasteel in 1648 geheel vernieuwen. Toen ontstond het kasteel, dat wij nu kennen.

🏰 Gevleid tegen de heuvels

Kasteel Neercanne is een terrassenkasteel, het ligt dus als het ware gevleid tegen de heuvels, die de westelijke zijde van het dal van de Jeker vormen. De voorgevel van het hoofdgebouw is georiënteerd op het oosten. Het kasteel is geheel gebouwd in mergelsteen. In het middenrisaliet is een fronton aangebracht, die werd versierd met wijnranken. In de hardstenen omlijsting van de westgevel bevindt zich het familiewapen van Von Dopff. Voor het kasteel bevindt zich de zware keermuur, die aan de noord- en aan de zuid-zijde eindigt in een hoekpaviljoen. Aan de zuidzijde ligt het poortgebouw.

🏰 Ouderdom

De bijgebouwen van kasteel Neercanne en het hoektorentje dateren uit 1611 en zijn gebouwd in Maaslandse renaissancestijl. Ze zijn daarmee ouder dan het hoofdgebouw. In de bijgebouwen bevindt zich een zaal, die vermoedelijk vroeger een kapel is geweest, want deze zaal beschikt over prachtige booggewelven en vroeger waren er kruisramen aanwezig. Over de ouderdom van de terrasmuur verkeert men in het onzekere, maar deze is vermoedelijk in het laatste kwart van de vijftiende eeuw gebouwd. De terrasmuur wordt geschoord door twee rondelen, waarvan er één een vluchtgang bevat.

🏰 Bezoekers

In 1717 kwam de Russische tsaar Peter de Grote op bezoek, toen hier de militaire gouverneur van Maastricht woonde.

Ook prins Willem V van Oranje Nassau bezocht in 1730 het kasteel Neercanne en bleef er enkele dagen.

🏰 Latere bewoners

In 1761 werd kasteel Neercanne verkocht en kwam daarna weer in verscheidene handen. In 1791 kwam het kasteel in handen van de familie de Thier. Omdat deze familie zeer Oranjegezind was, is het waarschijnlijk aan haar te danken dat kasteel Neercanne, na de afscheiding van België, Nederlands gebied is gebleven.

De laatste eigenaar van het kasteel was een vreemd heerschap. Hij was vroeg weduwnaar geworden en bewoonde kasteel Neercanne met twee dochters. Hij was zeer mensenschuw. Hij liep vaak rond over zijn terrein met een jachtgeweer om vreemden van zijn grond te weren. Na zijn dood raakte het kasteel langzamerhand in verval.

🏰 In oorlogstijd

In 1914 werd Neercanne gebruikt voor de opvang van Belgische vluchtelingen en in de Tweede Wereldoorlog werden er arbeiders van de Duitse Organisation Todt ondergebracht. Zij werden ingezet om de grotten van de St. Pietersberg bewoonbaar te maken. In 1944 werden er nog militairen van het Canadese leger gehuisvest.

🏰 Château Neercanne

In 1947 kwam het kasteel Neercanne in het bezit van de stichting Het Limburgs Landschap, die het kasteel grondig liet restaureren. In 1955 werd er een restaurant in gevestigd. In de jaren 1988-1989 werd het kasteel opnieuw gerestaureerd, waarna Neercanne voor vijftig jaar in erfpacht werd gegeven aan de exploitatiemaatschappij Château Neercanne. Deze maatschappij vestigde hier één van zijn gerenommeerde hotels.

🏰 Uitzicht op het Jekerdal

Vanaf het kasteel heeft men een prachtig uitzicht op het Jekerdal, de flank van de St. Pietersberg en naar het zuiden de doorgang door de heuvels, waar het Albertkanaal werd gegraven.

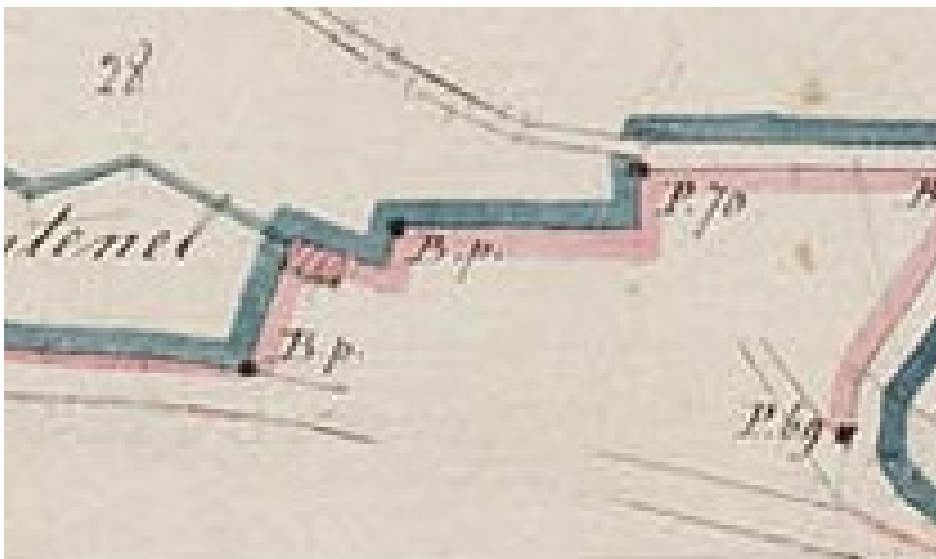
4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 69 tot 70

§ 17. Van dit punt gaat de grens langs de genoemde weg, die rechtstreeks naar de poort van het kasteel gaat, welke weg in zijn geheel onder de Nederlandse Soevereiniteit zal blijven.

Een hulpsteen** zal worden geplaatst **op de hoek van genoemde weg met een andere weg, uitgeschuurd in de rots**, die naar het westen gaat, en geheel aan Nederland zal blijven. Deze weg zal de grens vormen tot aan het begin van een bos van Baron van Thier (1 A), waar een **grensmaal (No. 70)** geplaatst zal worden **op 52 meter (ellen) afstand van de vorige. (70m.)

GP 69 staat onder aan de helling van de Muizenberg, bij de toegangsweg tot kasteel Neercanne.

GS 69a staat net voor het toegangshek, aan de ingang van een in de mergel uitgehakte weg. Dit wegje volgend in westelijke richting, komen we na 30 meter bij GP 70, boven op het zuidelijke talud van dit wegje.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 70 tot 71

§18. Van daar gaat de grens van de in de rots uitgehouwen weg af, laat aan Nederland het genoemde bos van Baron van Thier en gaat **via een gebroken lijn omlaag, om het huis van de Erven Barbier, Gerard (474 A), dat aan België blijft, gaat naar de dorpsweg, die ze langs de noordelijke zijde volgt, tot aan een voetpad naar een hoogte, dat tussen de percelen (472 en 471 A), welke toebehoren aan de gemeente Canne, omhoog gaat.**

Op het kruispunt van dit voetpad met de genoemde dorpsweg zal op de zuidwest hoek van het hiervoor genoemde perceel 472 A een **grenspaal (No. 71)** worden geplaatst;

twee hulpstenen zullen de voornaamste hoeken in de grenslijn aangeven.

Het gedeelte van genoemde **dorpsweg**, waar de grens langs gaat, zal **onder de soevereiniteit van België** blijven; maar hij blijft **geheel vrij voor de inwoners** van beide gedeelten van het dorp voor het vervoer van stenen en zand, afkomstig uit de aanliggende steengroeve.

(80m.)

GP 70 staat 30 meter naar het westen, boven op het talud van het in de mergel uitgehakte wegje.

Schouwing in 1868 van grenspalen, o.a. GP 70.

Op 25-5-1866 wordt gemeld dat GP 70 is omgevallen.

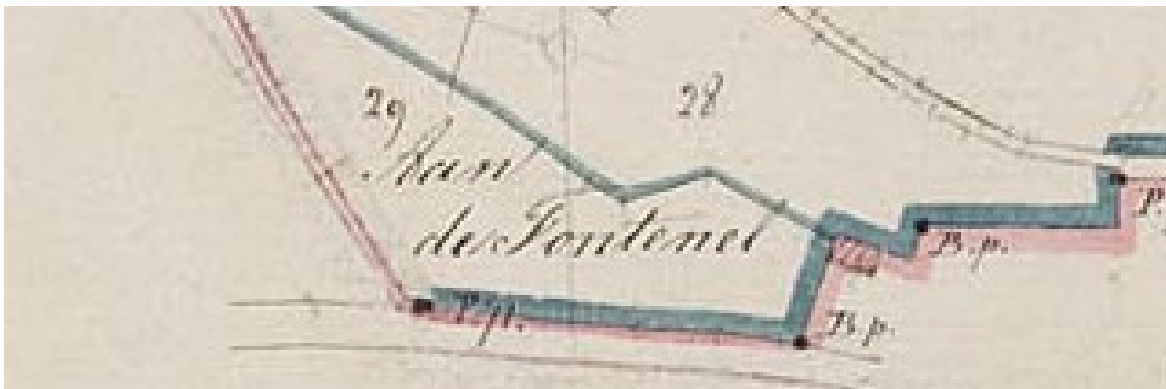
Op 4-6-1868 wordt vermeld dat GP 70 zodanig met grond omgeven is, dat slechts de kop waarneembaar is. Van GP 79, 85 en 106 wordt aangegeven dat de kop is verdwenen.

Verder was GP 79 beschadigd. Tot slot wordt medegedeeld:

“omtrent grenspaal no.70 hebben wij de eer te bemerken dat deze, ten einde den weg eene behoorlijke breedte te geven, enigszins diende verplaatst te worden, waartoe eerstdaags de voordragt door het gemeentebestuur van Canne(België) zal gedaan worden”.

Op 28-6-1886 wordt bij de schouwing gemeld dat GP 70 weer is omgevallen.

De grens verlaat de holle weg bij de bomen die als gids dienen, en loopt met een aantal hoeken door het bos.

GS 70a staat diep verborgen in een kuil, dicht aan de rand van de mergelwand. Hier gaat de grens steil naar beneden en naar de Muizenberg. In december 2008 heb ik deze steen vrijgemaakt van onkruid en klimop, zodat hij weer vanaf de weg is te zien.

Deze steen is voor mij recordhouder, moeilijkst vindbare hulppaal!

GS 70b staat hemelsbreed 25 meter vanaf GS 70a, diep in de wegberm van de Muizenberg, door een plaatselijke boer aangewezen. De steen zit naast een afvoerput, op de zuidwestelijke hoek van een paardenwei, ten oosten van in de berg uitgehakte bedrijfsruimten. In close-up is de frijnrand en witte verf te zien.

Op 21-2-1955 wordt bij de schouwing gemeld dat de kop van GS 70b gelijk met het maaiveld, vlak naast de weg staat.

*Op 4-4-1956 is er Proces Verbaal van de herplaatsing van **“de 3^e bijpaal tussen de grenspalen nrs. 70 en 71 op de oorspronkelijke plaats waarop deze paal in 1871 is gezet”**. Helaas is er geen tekening bijgevoegd en is er ook geen verslag uit 1871, dus niet bekend over welke paal dit gaat.*

*Op 18-3-1957 wordt bij een schouwing gemeld dat de bewuste steen, hierboven genoemd, **“geen bijpaal is doch een natuursteen, welke de afmetingen van een bijpaal heeft. Door de landmeter van het kadaster is deze steen aangemeten en op het veldwerk als “misplaatste bijpaal” aangeduid. Voorzieningen behoeven niet te worden getroffen”**.*

Op 15-7-1964 wordt gemeld dat GS 70b nog maar 10 cm boven de grond uit steekt. Ter markering voor het wegverkeer, dient de kop wit geschilderd te worden.

De resten hiervan waren nu (2008) nog steeds te zien.

*In 1987 wordt de 3^e steen bij de schouwing weer vermeld: **“paal in 1871 geplaatst. Nu is de steen afgebroken en enkele meters verplaatst. Op de juiste plaats bevindt zich een kleine steen (15x15) met opschrift RG”**.*

De grens volgt de Muizenberg over een afstand van 50 meter tot GP 71.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 71 tot 72

§ 19. Van de laatste grenspaal gaat de grens met het in de vorige paragraaf genoemde **voetpad naar boven** en gaat vervolgens naar het westen, **via een zijweg**, die de percelen van de Erven Collardin (58 en 59 A), van Wathieu, Nicolas (57 en 56 A), van Baron van Thier (54 en 55, 53 en 52 A), van de weduwe Timmers (50 en 51 A) scheidt en de andere op een zodanige manier afscheidt, ten einde ze aan België te laten, die van: Colson, Joachim (48 A), Straetmans, Jean (47 A), weduwe Straetmans, Gabriel (46 A), Mingels, Henry (45 A) en van Baron van Thier (44 A) en aan Nederland twee andere percelen van de Erven Collardin (49 A) en van Baron van Thier (4 A).

In de eerste bocht, die genoemde zijweg maakt, zal een **grenspaal (No. 72)** worden geplaatst en **een hulpsteen** zal worden geplaatst op het punt waar het voetpad eindigt en de zijweg begint, en wel op de zuidwest hoek van een weiland, toebehorende aan Baron van Thier (3 A). De zijweg, alsmede het voetpad zullen geheel onder de soevereiniteit van België blijven. **(490m.)**

GP 71 staat aan de noordzijde van de Muizenberg, naast een “boerderij” in de mergelgrotten uitgehakt, in de zuidoostelijke hoek van een koeienwei, waar je tot je enkels in weg zakt.

•

Proces Verbaal (Franstalig) van verplaatsing van GP71 en 73.

Op 20-10-1868 zijn de plannen van de gemeente Oud-Vroenhoven vergeleken met die van de Bewaarder te Maastricht, waarin de veranderingen zijn opgenomen.

Op 30-8-1869 zijn deze gewaarmerkt door de Bewaarder en kunnen de veranderingen worden uitgevoerd.

Op 13-4-1871 is er een Proces Verbaal opgemaakt van de werkzaamheden op de rijksgrens aan de verbreding van de weg van Canne naar Montenaken, waarbij de grenspalen 71 en 73 betrokken zijn.

GP 71 is 4 meter verplaatst in de noordwestelijke richting van de rijksgrens. De oorspronkelijke plaats is aangegeven door een steen van 80x50x50.

GP 73 is 5 meter verplaatst in de noordoostelijke richting van de rijksgrens in de berm van de weg van Sichen en Sussen naar Maastricht bij de kruising met de weg van Canne naar Montenaken.

De grens verlaat de Muizenberg en volgt een voetpad, tegen de Cannerberg op, tot de plaats waar GS 71a staat.

GS 71a staat boven aan de helling aan de westrand van het Cannerbosch, dicht bij een solitaire boom.

*In 1951 was GS 71a onvindbaar en waarschijnlijk onder gestorte grond bedolven.
Op 21-2-1955 wordt bij de schouwing gemeld dat GS 71a is uitgegraven of omgevallen. De kosten voor herplaatsing worden geraamd op 25 gulden.
Op 4-4-1956 is er een Proces Verbaal van herplaatsing.*

Hier vandaan volgt de grens een raster tot we boven op de Cannerberg GP 72 bereiken aan de Muizenberg.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 72 tot 73

§ 20. Van de laatste grenspaal blijft dezelfde zijweg de grens aangeven, scheidt de gebieden, genaamd Boven de Klein Cavey (België) van die genaamd: Aan de Keel (Nederland) tot aan de weg van Zichen en Zussen naar Maastricht, die hij bereikt **bij het huis genaamd Keel**. Er zal een **grenspaal (No. 73)** geplaatst worden op de westelijke hoek van een perceel van Baron van Thier (30 A), **bij het kruispunt van twee wegen**.

De zijweg, die tussen de twee laatste grenspalen loopt, zal in zijn geheel aan België toebehoren. De laatste grenspaal zal het contactpunt van drie gemeenten aanduiden: Belgisch Canne, Nederlands Canne en Belgisch Vroenhoven. **(400m.)**

GP 72 staat boven op de Cannerberg (ca.110 meter hoog) met een fraai uitzicht in de richting van Maastricht.

De Cannerberg is de vindplaats van de Mosasaurus of Maashagedis.

De grens volgt de oostzijde van de Muizenberg in noordwestelijke richting tot de kruising met een zijweg, de voormalige weg van Zichen en Zussen naar Maastricht, de huidige Susserweg, waar GP 73 staat.

Hier worden enkele percelen door België en Nederland uitgewisseld.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 73 tot 74

ARTIKEL 20.

Grens tussen de gemeente Vroenhoven (B) en het gebied van Canne (Nld.)

*Van de laatste grenspaal draait de grens naar het noordoosten en volgt **het midden van de weg van Zichen en Zussen naar Maastricht**, tot aan het punt van de scheiding van de landbouwgronden van Schiepers, Jean (792 D) en van Leenarts (793 D van Vroenhoven).*

*Op dit punt, zal een **grenspaal (No. 74)** geplaatst worden, die het contactpunt van drie gemeenten zal aangeven: van Canne, en van Nederlands Vroenhoven en van Belgisch Vroenhoven. **(130m.)***

GP 73 staat aan de Susserweg, diep weggestoken in de berm.

Op 29-8-1870 is er een brief van het Kadaster, waarin wordt gemeld dat GP 73 over een afstand van 5 meter in noordelijke richting, in lijn met GP 74, zal worden verplaatst.

Op de oude plaats zal een bijpaal worden geplaatst

Op 13-4-1871 is er een Proces Verbaal opgemaakt van de werkzaamheden op de rijksgrens aan de verbreding van de weg van Canne naar Montenaken, waarbij de grenspalen 71 en 73 betrokken zijn. GP 73 is 5 meter verplaatst in de noordoostelijke richting van de rijksgrens in de berm van de weg van Sichen en Sussen naar Maastricht bij de kruising met de weg van Canne naar Montenaken. De oorspronkelijke plaats is aangegeven door een steen van 80x50x50.

Op 27-2-2004 wordt er een kostenbegroting gemaakt voor het aanbrengen en vast lassen van een nieuwe kop voor 213 euro.

De grens volgt het midden van deze weg, de voormalige weg van Zichen en Zussen naar Maastricht, tot waar 110 meter naar het noordoosten GP 74 staat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 74 tot 75

ARTIKEL 21.

(2.750 m.)

Grens door de gemeente Vroenhoven.

§ 1. Van de grenspaal, geplaatst overeenkomstig het vorige artikel, gaat de grens door de gemeente Vroenhoven, **verlaat de weg van Zichen en Zussen naar Maastricht** om naar het noordwesten de scheidingslijn tussen de percelen van Schiepers, Jean (792, 788 en 797 D, België) en dat van Leenarts (793 D Nederland) te volgen. Aan het eind van deze lijn gaat ze in een bijna rechte lijn naar het noordoosten en laat achtereenvolgens aan België de percelen van de Weduwe Neven, Jean (796 D), het Hospitium van de Twaalf Apostelen (807 D), de Weduwe Schiepers, Gérard (808 D), Vrijens, Jean (753 D), Hermans (752 D), Paulussen, Henri (751 D), Marres, Mathieu (750 en 749 D) en Mertens, Jean (748 D) en aan Nederland die van Leenarts (793 D), Schiepers, Jean (795 en 809 D), Vrijens, Jean (810 D), Schiepers, Jean (811 D) en van het **Hospitium van de Twaalf Apostelen** (812 D).

Er zal een **grenspaal (No. 75)** geplaatst worden tussen het laatste perceel (812 D), het perceel van Mertens, Jean (748 D) en van Daenen, Michel (814 D) en **een hulpsteen** in een hoek van de grens. (330m.)

GP 74 staat aan de noordwestkant van de Susserweg, in de richting van GS 74a.

GS 74a staat 70 meter naar het noordwesten, midden in een tarweveld. De steen is in drie stukken gebroken, waarschijnlijk bij het oogsten in het najaar van 2007. In het voorjaar van 2007 stond de steen er nog in volle glorie.

Op de laatste foto is de plek van GP 75 al te zien, namelijk precies in de richting van twee populieren op de heuvel, zoals we bij nadering van GP 75 ontdekken.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 75 tot 76

§ 2. Van dit punt gaat de grens in noordwestelijke richting langs het hierboven genoemde perceel van Mertens, Jean (748 D); gaat vervolgens naar het noordoosten langs het perceel van Maijelle (744 D) en laat aan Nederland de percelen van Daenen, Michel (814 D), van Moers, Nicolas (747 D), van de Weduwe Schiepers, Gérard (746 D) en van Bastiaans, Thomas (745 D). Op de oostelijke hoek van de akker van Maijelle (744 D) zal een **grenspaal (No. 76)** geplaatst worden, en **een hulpsteen** op het punt waar de grens van richting verandert. **(170m.)**

GP 75 staat in een grenshoek achter de boomgaard.

GS 75a staat 100 meter verder tussen de tarwe, in het verlengde van de zuidrand van de boomgaard. Alleen het onderstuk is nog aanwezig. Het bovenstuk ligt bij de boerderij, iets verder naar het noorden.

We zien hier GP 76 al staan op 95 meter afstand naar het noordoosten. Door langs het spuitspoor te lopen benaderen we GP 76.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 76 tot 77

§ 3. Na opnieuw een hoek in Nederland gemaakt te hebben wordt de grens – tot aan de weg van Montenaken naar Maastricht - gevormd door een bijna rechte lijn, die naar het noordwesten gaat, tussen de percelen, en **kruist de ontginningsweg, genaamd Molenweg**, tot aan het punt van samenkomst van zes akkers, toebehorend aan Marres, Mathieu (738 en 739 D) en aan de Hospitia van Maastricht (740 D België), aan Swennen, Henri (837 D) en aan Marres, Mathieu (835 en 836 D, Nederland).

Er zal **een hulpsteen** en een **grenspaal (No. 77)** geplaatst worden **bij de weg van Montenaken naar Maastricht**, tussen de percelen van Frijns, Jean en van de Weduwe Marres, Jorris (732 en 733 D). **(470m.)**

GP 76 staat net voor een landweg, die naar het noordwesten loopt.

Op 26-6-1869 wordt al geconstateerd dat deze paal veel te diep staat door ophoging van de weg.

We volgen deze weg en passeren de T-splitsing met de Molenweg, waar de grens rechtdoor loopt, net rechts langs de haag van de boerderij in de verte, waar GP 77 moet staan.

GS 76a staat aan deze kruising met de voormalige Molenweg, waarvan het onderstuk gelijk met het maaiveld nog te vinden is.

*In 1951 wordt de beschadigde kop bijgewerkt met cementspecie.
Op 12-2-1955 wordt bij de schouwing gemeld dat de kop is bijgewerkt.
Op 10-6-1987 wordt in een Proces Verbaal nogmaals het herstel van GS 76a gemeld.*

Grenspaal 77 kunnen we nog niet waarnemen, want die staat in een heg.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 77 tot 78

§ 4. Van daar maakt de grens weer een hoek in Nederland, om **het midden van de voornoemde weg in de richting van Montenaken** te volgen tot aan de **samenkomst met een holle weg, genaamd Diependaelerweg**, die aan deze zijde van het gehucht Montenaken ligt. Er zal een **grenspaal (No. 78)** worden geplaatst. (230m.)

- GP 77 staat diep verscholen in een heg aan de voormalige weg van Montenaken naar Maastricht, de Vroenhovenseweg(N) / Bieslanderweg(B).

De grens volgt het midden van de Bieslanderweg naar het zuidwesten, tot deze GP 78 bereikt, die diep in de berm van de weg staat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.**GP 78 tot 79**

§ 5. Na de samenkomst van de twee genoemde wegen, wordt de grens gevormd door het **midden van die, die Diependaelerweg heet**, die eerst naar het noordwesten gaat, vervolgens slingerend naar het noorden tot de **weg van Heukelom naar Wolder**, waar ze komt tussen de landbouwgronden van de Erven Colpin (344 D, België) en de boomgaard van Haesen, Hubert (510 D, Nederland).

Op de viersprong van genoemde Diependaelerweg met die van Heukelom zal een grenspaal (No. 79) geplaatst worden. (760m.)

GP 78 staat bij het begin van de Diependaelweg. Op 26-2-2013 wordt grenspaal 78 gerepareerd in aanwezigheid van beide Gouverneurs van Nederlands en Belgisch Limburg, zie

bijlagen.

De grens volgt deze weg in noordelijke richting, met een prachtig uitzicht op Wolder. Uiteindelijk komen we bij de voormalige weg van Heukelom naar Wolder, waar GP 79 op de noordwest hoek van de kruising staat.

Maandag 25-2-2013 Maas de Baas

Gouverneurs gaan grenspaal

repareren

- Gouverneur Theo Bovens en gouverneur Herman Reynders van Belgisch Limburg gaan samen grenspaal 78 tussen Nederland en België repareren.
- Dat gebeurt tijdens de ‘gouverneurs-driedaagse’ die dinsdag begint en tot en met donderdag duurt. De uitwisseling tussen beide bestuurders is bedoeld om in de toekomst nog beter samen te werken.
- Beide gouverneurs zijn ook verantwoordelijk voor het in stand houden van de rijks-grenspalen. Grenspaal 78, één van de grenspalen die in Maastricht/Riemst de grens tussen Nederland en België markeert, is kapot.
- De gouverneurs helpen een handje mee als er een nieuwe kop op de grenspaal gelast wordt en een gat in de paal wordt gerepareerd.

Gouverneurs staan voor paal in Riemst

REGIO | 26 februari 2013 | 1 | Door Lenn Fransen/Nick Rompelberg, dichtbij-redacteur

MAASTRICHT - Gouverneur Theo Bovens en zijn Belgisch-Limburgse ambtsgenoot Herman Reynders zijn niet alleen krachtdadige bestuurders, waar nodig steken ze ook hun handen uit de mouw als er iets kapot is. Dat bleek vanmiddag maar weer eens aan de Nederlands-Belgische grens tussen Maastricht en Riemst waar de beide ambtsdragers zich ontfermden over de kapotte grenspaal nummer 78, één van de grenspalen die de grens tussen Nederland en België markeren.

De beide ambtsdragers troffen elkaar aan weerszijde van de grens in het kader van de ‘gouverneurs-driedaagse’ die vandaag, morgen en overmorgen plaatsvindt.

Gezien de grensligging van beide provincies zijn de beide gouverneurs namens hun respectievelijke rijksoverheid verantwoordelijk voor het in stand houden van de grenspalen. Vandaar dat ze vanmiddag (symbolisch) met het lasapparaat aan de slag gingen om grenspaal 78 weer in topconditie te brengen.

Er moest een nieuwe kop op de grenspaal worden gelast. Daarnaast moest een gat worden gerepareerd. Daarna werd de paal van een frisse laag verf voorzien.

Het onderhoud van grenspalen wordt geregeld aan de hand van internationale traktaten. Die beschrijven plaats, materiaal en vorm van de rijksgrenspalen. Een uit 1847 daterend reglement beschrijft op welke wijze de rijksgrenspalen moeten worden onderhouden.

De gouverneurs zijn belast met de uitvoering van de traktaten en reglement. Daartoe werken zij samen een grenscommissie waarin ook de kadasters van deze landen deelnemen.

De provincie Nederlands-Limburg heeft samen met de Belgische provincies Limburg en Luik 169 ijzeren rijksgrenspalen en 100 stenen hulpgrenspalen te onderhouden.

•Limburgse gouverneurs repareren grenspaal tussen Riemst en Maastricht

Door Dorien Bollen-26 februari 2013

Gouverneur Herman Reynders en zijn Nederlandse collega Theo Bovens gaan vanaf vandaag drie dagen samen op pad. Grenspaal 78, tussen Riemst en Maastricht, kreeg

vanmiddag een opknapbeurt.

In het kader van de gouverneurs-driedaagse repareerden beide bestuurders de kapotte grenspaal. Er werd een nieuwe kop gelast en een gat gevuld. De paal kreeg meteen ook een nieuwe laag verf. Het onderhoud van de grenspalen wordt geregeld aan de hand van internationale traktaten. Zij beschrijven plaats, materiaal en vorm van de rijksgrenspalen. De gouverneurs zijn verantwoordelijk voor de uitvoering ervan in samenwerking met een grenscommissie.

Verandering

“De geschiedenis van de grenzen is de dag van vandaag veranderd”, zegt gouverneur Bovens van Nederlands-Limburg. “Een grens is nu alleen nog maar een lijn tussen het ene land naar het andere. Verder gaan de mensen nu heel open met elkaar om. Je vergeet soms zelfs of je hier nu op Belgisch of Nederlands grondgebied staat.” Nederlands- en Belgisch-Limburg hebben samen met de provincie Luik 169 ijzeren grenspalen en 100 stenen hulpgrenspalen te onderhouden.

Driedaagse

Met de gouverneurs-driedaagse worden de banden tussen de twee provincies versterkt. Morgen gaan Reynders en Bovens het Nationaal Park Hoge Kempen bezichtigen en ook de site van het project Terhills in Eisden wordt bezocht. Donderdag woont Bovens een vergadering bij van de deputatie in het Provinciehuis in Hasselt. Reynders deed dat vandaag al

aan de andere kant van de grens.

Gouverneur Reynders van Belgisch-Limburg en gouverneur Bovens van ons Limburg bekijken

goedkeurend de nieuwe spits.

Gouverneurs? Nou ja.....

Grenspalencommissie Limburg kan op twee oren slapen; grenspaal 78 Wolder weer compleet

Geplaatst op 26 February 2013

MAASTRICHT **AKTUEEL**

Een overzicht van de grenspalen in het Maastrichtse. In het midden beneden staat grenspaal 78 ingetekend

De gouverneurs van Belgisch en Nederlands Limburg, Herman Reynders en Theo Bovens, hebben dinsdagmiddag meegeholpen grenspaal 78 te repareren. Deze paal is te vinden in de landelijke en vooral dinsdagmiddag zeer modderrijke omgeving aan de Diependaalweg op de grens van Wolder en Vroenhoven (gemeente Riemst). Tijdens de tweejaarlijkse schouwing door leden van een heuse Grenspalencommissie bleek deze paal ‘onthoofd’ te zijn. Reynders en Bovens zijn momenteel bezig aan een ‘gouverneurs-driedaagse’. In Maastricht staan 58 grenspalen die zigzaggend de markering vormen tussen België en Nederland. Na de reparatiewerkzaamheden, een nieuwe kop werd op de grenspaal gelast en daarna door beide gouverneurs voorzien van een grijze verflaag, gingen beide heren op weg naar het stadhuis in Maastricht. Daar wacht hen burgemeester Onno Hoes van Maastricht op voor een onderhoud.

Gouverneurs Reynders (l) en Bovens zetten de nieuwe kop op de grenspaal

Met precisie schildert Theo Bovens de kop in één tint grijs

Het laswerk werd aan de professional overgelaten

•Na gedane arbeid was er tijd voor een versnapering. Volgens goed Nederlands gebruik leverde de Provincie Limburg de glazen. De Belgische burens zorgden voor de inhoud; een belegen jenever uit jeneverstad Hasselt.

-
-
-
-
-
-
-

•**Gouverneurs aan de slag met grenspaal 78**----*Provincie Limburg 26-2-2013*----

•Tijdens de ‘gouverneurs-driedaagse’ van 26 tot en met 28 februari 2013 zullen gouverneur Theo Bovens van Nederlands Limburg en gouverneur Herman Reynders van Belgisch Limburg, samen grenspaal 78 tussen Nederland en België repareren.

•De uitwisseling tussen beide bestuurders is bedoeld om in de toekomst nog beter samen te werken. De samenwerking tussen beide provincies in Euregionaal verband en als directe burens, is volgens beide gouverneurs van belang voor onder andere de sociaaleconomische en culturele ontwikkeling van beide provincies.

•Omdat beide gouverneurs gezien de grensligging van beide provincies ook namens hun respectievelijke rijksoverheid verantwoordelijk zijn voor het in stand houden van de grenspalen, gaan ze op dinsdag 26 februari 2013 aan het begin van de middag een kapotte grenspaal repareren. Dat gebeurt bij grenspaal 78, één van de grenspalen die in Maastricht/Riemst de grens tussen Nederland en België markeert.

•Grenspaal 78 is kapot. Er wordt een nieuwe kop op de grenspaal gelast en er wordt een gat gerepareerd. Daarna wordt de grenspaal direct geschilderd, zodat hij er weer correct bij staat. Bij die werkzaamheden zullen beide gouverneurs een handje helpen.

•Internationale traktaten beschrijven plaats, materiaal en vorm van de rijksgrenspalen. Een Reglement van 1847 beschrijft op welke wijze de rijksgrenspalen moeten worden onderhouden. Voor de provincie Limburg zijn samen met de Belgische provincies Limburg en Luik 169 ijzeren rijksgrenspalen en 100 stenen hulpgrenspalen te onderhouden.

•De gouverneurs zijn belast met de uitvoering van de traktaten en reglement. Daartoe werken zij samen een grenscommissie waarin ook de kadasters van deze landen deelnemen.

•Door de veranderde betekenis die aan de landsgrenzen wordt toegekend, is het bewaken cultuurhistorische waarde van de rijksgrenspalen een van de belangrijkste taken geworden. Verder houdt de commissie zich bezig met onder meer de jaarlijkse inventarisatie van de toestand van de grenspalen, het tijdig verzorgen van her- en verplaatsingen (bijvoorbeeld in het kader van het werk aan de Grensmaas) en de zorg voor het onderhoud.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 79 tot 80

§ 6. Van deze grenspaal wordt de grens gevormd door de as van de weg, die het verlengde is van genoemde Diependaalerweg, tot aan de grote weg van Tongeren naar Maastricht. Er zal een **grenspaal (No.80)** aan de kant van de sloot langs de weg worden geplaatst op de westelijke hoek van het perceel van Nelissen, Mathieu (349 D). (150m.)

GP 79 aan de rand van de bebouwde kom van Wolder, op de kruising van de Diependaalweg en de Heukelommerweg.

De grens loopt rechtdoor door het midden van de Diependaalweg tot waar GP 80 staat.

Losse koppen zijn er al in 1866.

Op 18-6-1866 wordt in een brief van de burgemeester en wethouders aan de Commissaris des Konings van het Hertogdom Limburg, gemeld dat de kop van GP 79 op het gemeentehuis van Oud-Vroenhoven in bewaring wordt genomen.

Op 28-6-1866 gaat er een brief van de Commissaris des Konings van het Hertogdom Limburg naar de Minister van Binnenlandse Zaken, dat deze kop in bewaring is genomen op het gemeentehuis van Oud-Vroenhoven. Tevens is de losse kop van GP 119 bij de burgemeester van Grevenbicht in bewaring gegeven. Dit in afwachting van een goede methode om de koppen te herplaatsen.

Op 4-6-1868 wordt bij de schouwing nogmaals vermeld dat van GP 79 de kop is verdwenen. Verder was de paal beschadigd.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 80 tot 81

§ 7. Van daar volgt de grens **de as van de grote weg** in zuidwestelijke richting over een afstand van **ongeveer 145 meter** (ellen), tot aan **een landweg**, die er op uit komt aan het noordwesten, tussen de landbouwgronden van Castermans, Chrétien (221 D) en van Marres, Pierre (107 D).

Op de hoek van het eerste perceel zal een **grenspaal (No.81)** worden geplaatst. **(140m.)**

GP 80 staat midden op de Diependaelweg, bij de kruising met de Tongerseweg, de voormalige steenweg van Tongeren naar Maastricht.

Hiervandaan volgt de grens in zuidwestelijke richting, over een afstand van 145 meter, deze weg tot GP 81.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 81 tot 82

§ 8. Van dit punt, tot aan een weg, genaamd **Steenstraat**, bijna parallel aan de grote weg van Tongeren, wordt de grens naar het noorden gevormd door **het midden van genoemde landweg**, vervolgens **op een afstand van 25 meter (ellen) naar het noordoosten**, door **het midden van de genoemde Steenstraat**, en van hier naar het noordwesten, tot aan een andere weg, genaamd **Oude Steenstraat**, door **het midden van een dwarsweg genaamd Houltweg**.

Een **grenspaal (No.82)** wordt geplaatst bij de Oude Steenstraat en **twee hulpstenen**, waarvan de een de richting van de hiervoor vermelde veldweg aangeeft, en de andere bij het begin van de dwarsweg, genaamd Houltweg.

De laatste grenspaal zal het raakpunt van vier gemeenten aangeven:
de Belgische en Nederlandse gemeenten Vroenhoven en
de Belgische en Nederlandse gemeenten Veltweselt.

(510m.)

• **GP 81** staat aan de Tongerseweg, bij het begin van een oude veldweg, de Grensweg die naar het noorden loopt.

De grens volgt de Grensweg naar het noorden tot de kruising met de Cupidohof, waar GS 81a moet staan. Deze grenssteen is afgebroken en het onderstuk is mogelijk verborgen onder een berg rommel ter plaatse.

•

*In 1951 staan GS'n 81a en 81b resp. 20 cm boven en precies gelijk met het maaiveld.
Op 12-2-1955 wordt in een Proces Verbaal van de schouwing gemeld dat GS 81a/b, beide met de kop gelijk met het maaiveld in de grond zitten. Voorgesteld wordt om de palen omhoog te brengen en te beschermen met 2x2 ijzeren palen, volgestort met beton. De kosten worden geraamd op 80 gulden totaal.
Op 15-7-1964 wordt gemeld dat de ijzeren beschermingsbuizen voor de grensstenen 81a en 81b moeten worden geschilderd.
Op 10-6-1987 wordt in een Proces Verbaal het herstel van GS 81a en 81b gemeld.*

• **GS 81b** staat bij de 2e grensknik, slechts 20 meter naar het oosten, met inscriptie "KEI 10".

Het "lenen" van een rijksgrenspaal.

Op 12-8-1994 wordt er aangifte gedaan van de diefstal van grenssteen 81b bij de Cupidohof, waarbij het kenteken van de personenauto, die voor het transport is gebruikt, door een oplettende buurtbewoner is genoteerd.

Op 5-10-1994 ontstaat er een discussie over het eigendomsrecht van de grensstenen en de instantie die bevoegdheid heeft om aangifte te doen.

Op 14-12-1994 wordt verzocht om prijsopgaaf voor het transport van de in een naburige voortuin teruggevonden steen en het herplaatsen.

Op 15-1-1995 wordt door een vriendenclub of "kompeneej KEI-10" opening van zaken gegeven over de toedracht van de verdwijning van deze grenssteen. De hele zaak liep met een sisser af en de steen werd op de plaats terug gezet. Op de steen staat "KEI-10".

Vervolgens gaat de grens naar het noordwesten, door het midden van de voormalige Houltweg, nu een voetpad langs de bebouwde kom, tot de kruising met de voormalige Oude Steenstraat (een Romeinse baan), waar GP 82 staat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 82 tot 83

ARTIKEL 22.

Grens door de gemeente Veltweselt.

§ 1. Van de laatste grenspaal gaat de grens door de gemeente Veltweselt, blijft naar het noordwesten gaan langs het perceel van Marres, Everard (93 C), dat aan Nederland blijft, en draait vervolgens naar het noordoosten, scheidt achtereenvolgens de volgende landbouwgronden: van Wolfs, Mathieu (92 C), Palmans, Henri (91 C), Bokken, Jean (89 C) en van Nierstrasz (80 C, België) van die van Marres Everard (93 C), Bokken, Jean (88 C), Marres, Everard (87 en 86 C), Thyssen, Jean, timmerman, Jean Nicolas Paul (85 C) en van Marres, Everard (84 C, Nederland). Tussen het laatste perceel en dat van Nierstrasz (80 C) en van Haesen, Hubert (83 C) zal een **grenspaal (No.83)** worden geplaatst, en **een hulpsteen** zal op de hoek van de grenslijn geplaatst worden. (350m.)

• **GP 82** staat op een bijzonder punt. Er ligt een grote kei met het opschrift "VIA COLONIA BONONIA". De voormalige Oude Steenweg, een Romeinse Heerbaan, is voor een deel bedekt met een laag grove Maaskiezelstenen. Verder zit er in het midden van de kruising een koperen "knobbel" met de tekst "Grensschap Albertkanaal 2007" en "Maastricht, Lanaken, Reenst".

Tot slot staat er een informatiezuil in de vorm van een gestileerde grenspaal.

De rationele weg.

Julius Ceasar beschreef de Eburonen in zijn boek "De Bello Gallico".

Dit opschrijven telt voor onze streek als het einde van de prehistorie en het begin van de geschiedenis. De Romeinse weg kan gezien worden als het symbool voor grondige vernieuwingen voor de hier levende stammen.

Aan de weg ontstonden tal van uitspanningen en dorpen, verdeeld over de afstand van een dagreis te voet of te paard. Men kon er een paard verversen, overnachten of langere tijd verblijven. Sommige van deze plaatsen groeiden in latere tijden uit tot steden. Tongeren werd door de Romeinen al meteen als stad gesticht. Maastricht groeide als nederzetting bij een versterkte oversteekplaats over de Maas, maar werd pas na de Romeinse tijd een stad.

Na het vertrek van de Romeinen bleef de weg nog lange tijd in gebruik en nu bestaat het tracé op vele plaatsen nog steeds als hoofd- of landweg. Maar ook in namen als "heerweg", "herreweg" of "heirbaan" is de Romeinse weg nog aanwezig.

Deze regio, het "Civitas Tungrorum", was in de Romeinse tijd een landbouwgebied dat vanuit herenboerderijen ("villa's") werd bewerkt. Er werd vooral graan verbouwd op de vruchtbare loss bodem. Dat men er soms ook aan veeteelt deed, werd aangetoond bij een opgraving van een inheems-Romeinse nederzetting hier vlakbij aan de wijk Hazendans.

Aanvankelijk produceerde de plaatselijke landbouw voedsel voor de Romeinse legerscharen in de verre omtrek, maar later ook voor de inwoners van Tongeren en andere grotere nederzettingen. Geleidelijk romaniseerde de plattelandsbevolking.

De boerderijen kregen mediterrane kenmerken zoals een binnenplaats, wandschilderingen, vloerverwarming en veranda's, maar de inheemse bouwtechnieken met hout en leem bleven veelal bestaan.

- GS 82a staat op een grenshoek, 140 meter naar het noordwesten.

De ruw behakte voet van de steen is gedeeltelijk zichtbaar. Vervolgens gaat de grens naar het noordoosten, langs een complex volkstuintjes, tot waar GP 83 staat, verscholen in een haag.

Op 10-6-1987 wordt in een Proces Verbaal het herstel van GS 82a gemeld.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 83 tot 84

§ 2. Vanaf dit punt, na een in Nederland inspringende hoek te hebben gevormd, gaat de grens naar het noordwesten, tussen twee stukken grond door, toebehorende aan voornoemde Nierstrasz (80 en 78 C) en na langs de grond van de Weduwe Marres, Jorris (191 C), dat aan België blijft, gegaan te zijn, komt ze samen met de weg, genaamd **Vlijtingerweg**, tussen deze grond, en dat van Jansen, Nicolas (222 C).

Hier wordt een **grenspaal (No.84)** geplaatst.

(230m.)

GP 83 staat in de haag, op een haakse hoek, waar de grens naar het noordwesten gaat.

Als we de rand van de bebouwing volgen, komen we na 220 meter aan de Vlijtingerweg, waar GP84 staat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 84 tot 85

§ 3. Van daar gaat ze **over de weg, genaamd Vlijtingerweg**, gaat dan om het perceel van Jansen, Nicolas (221 C), dat aan Nederland blijft, vormt **twee inspringende hoeken**, een in België en de andere in Nederland, ze komt aan **de weg van Kesselt naar Maastricht, genaamd Drinkelingsweg** tussen de landbouwgronden van Ghijssen, Jean (239 C) en van Smits, Joseph (238 C), na deze gescheiden te hebben van die van de Weduwe Marres, Jorris (220 C), Bastiaans, Jean (242 C), Marres Pierre (241 C), Geelen, Michel (240 C), alsmede de genoemde grond van Ghijssen, die aan België blijven, van die van Janssen, Nicolas (221 C), van Neven, Leonard (223 C), van de Weduwe Veugen (224 C), van de Armen van Veltweselt (225 C), van l'Herminotte (226 C) en die van voornoemde Smits, Joseph (238 C), die aan Nederland zullen blijven.

Er wordt een **grenspaal (No.85)** geplaatst op het aangegeven punt bij **de weg van Kesselt naar Maastricht genaamd de Drinkelingsweg**, en **twee hulpstenen** op elke hoek van de grenslijn. (350m.)

GP 84 staat bij de kruising met de Vlijtingerweg.

Op 28-9-1872 werden al 2 losse spitsen gerepareerd van GP 84 en 88, kosten totaal fl.10,00.

GS 84a staat op een haakse hoek naar het noordoosten, aan de rand van een grote zandafgraving in België. Hier dumpen luie krantenbezorgers hun kranten om snel klaar te zijn.

- •**GS 84b** staat 100 meter naar het noordoosten, in een parkje “Aan de Grens” aan de rand van de wijk Daalhof, waar vandaan de grens weer naar het noordwesten gaat tot aan de plaats van GP 85.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 85 tot 86

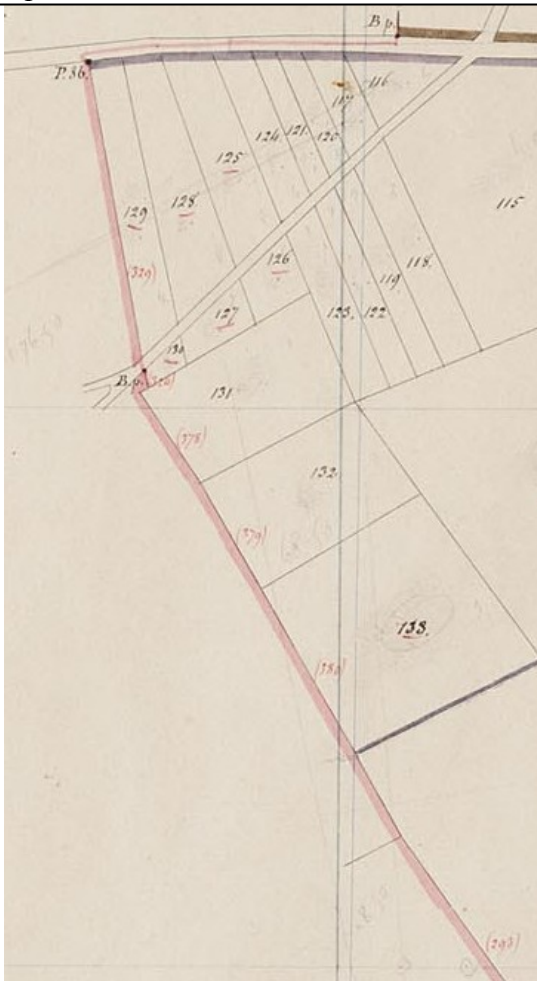
§ 4. Van dat punt gaat de grens over een lengte van **78 meter** (ellen) naar Maastricht door het midden van de genoemde weg van **Kesselt**, en neemt vervolgens, tot een weg genaamd **Heserstraat** de scheiding van de landbouwgronden van Prick, Gerard (292 C), van de Gezusters Nijpels (381 en 377 C) en van de Weduwe Bastiaans, Paul (326 C België); met die van Bokken (293 C), Haesen, Gilles (380 C), Roemers (379 C), Breuels (378 C) en van Bastiaans, Jean (324 en 325 C Nederland).

Een **grenspaal (No.86)** zal worden geplaatst bij de weg genaamd Heserstraat.

Men zal **twee hulpstenen** plaatsen, de een bij de weg van Kesselt, de andere bij die genaamd Tomkensweg, van waar de grens, op enkele meters (ellen) van het punt, waar hij zich verenigt met die genaamd Kleine Tomkensweg, deze weg kruist. **(650m.)**

•GP 85 staat naast een tamme kastanje, in het verlengde van de Drinkelingsweg, de voormalige Weg van Kesselt. De grens loopt 80 meter in oostelijke richting, door het midden van deze weg.

Op 4-6-1868 wordt vermeld dat van GP 85 de kop is verdwenen.

GS 85a staat langs deze weg, halverwege de wal, tegenover een trap. Deze steen moest eerst wel vrijgemaakt worden van de manshoge brandnetels.

We zien de nieuwbouw(N) tot vlak aan de grens gevorderd, waar de grens de rand van een braakliggend perceel met kamille volgt.

GS 85b staat op een haakse hoek naar het noordwesten, aan de rand van een geëgaliseerde zandafgraving(B).

•

Op 5-3-1968 wordt bij de schouwing gemeld dat GS 85b is afgebroken. De steen moet gelijmd worden met kit en verstevigd met een ijzeren klembeugel, kosten 95 gulden.

Op 10-6-1987 wordt in een Proces Verbaal de vernieuwing van GS 85b gemeld, die zwaar beschadigd blijkt te zijn en omver ligt.

Op 19-11-1987 is er een Proces Verbaal opgemaakt van de herplaatsing van een nieuwe betonnen GS 85b op de zelfde plaats.

Tot slot bereiken we de plaats van GP 86 aan de Hesperstraat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 86 tot 87

§ 5. Van de laatste grenspaal gaat de grens weer naar Maastricht langs **het midden van de Hesperstraat**, tot aan de percelen van Soiron (140 B) en van Beelaerts (139 B), waar ze naar het noorden gaat, waardoor het eerste stuk grond aan België blijft en het tweede aan Nederland. Bij de samenkomst van de twee stukken grond met dat van Cornu (171 B, België), zal een **grenspaal (No.87)** worden geplaatst, en **een hulpsteen** zal worden geplaatst op de hoek van de lijn bij de Hesperstraat. (330m.)

- GP 86 staat aan de Hesperstraat, langs het Albertkanaal, het meest westelijke puntje van Maastricht.

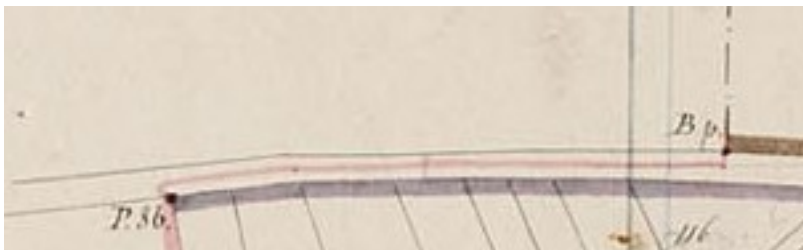
-

Het Albertkanaal(B), vernoemd naar Koning Albert I, overleden in 1934, is gegraven in de jaren 1930 tot 1939, als tegenhanger van het Julianakanaal(N). Dit kanaal verbeterde de waterverbinding tussen Luik en Antwerpen.

-

- Hier vandaan gaat de grens naar het oosten langs de Hesperstraat tot de plaats waar GS 86a moet staan, bovenop het zuideinde van een kleine wal.

Op 9-12-1882 is GP 86 herplaatst.

GS 86a staat op deze wal tussen het onkruid, aan de Hesperstraat.

Op 6-12-1882 is GS 86a herplaatst.

Op 15-7-1964 wordt gemeld dat van GS 86a ca. 10 cm van de kop is verdwenen, maar omdat de paal goed herkenbaar is als grenspaal, wordt geen reparatie uitgevoerd.

Op 10-6-1987 wordt in een Proces Verbaal het herstel van GS 86a gemeld, die scheef staat en zwaar beschadigd is.

De grens volgt dit dijkje in noordelijke richting, dat de rand van een nieuw aangelegd golfterrein volgt. We passeren een “grensovergang” en bereiken de plaats van GP 87 aan het noordeinde van de wal.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

§ 6. Van de laatste grensmaal gaat de grens eerst naar het oosten, vervolgens tot aan **een zijweg, genaamd Molenweg**, naar het noorden, terwijl ze achtereenvolgens de volgende Belgische percelen van: Cornu (171 B), Erven Colpin (172 B), Gebroeders Stratmans, (173 B), Tiecken, (81 B), Marres, Pierre, (82 B), Nelissen, Mathieu (83 B), en Baren, Henri (78 B), scheidt van die, die aan Nederland blijven, te weten: van Beelarts (139 B), Crahay (138 B), Smits, Joseph (136 B), Van Heylerhof (134 B), Graeven, (133 B), Smits, Joseph (86 en 85 B) en van Crauwels, Adam (84 B).

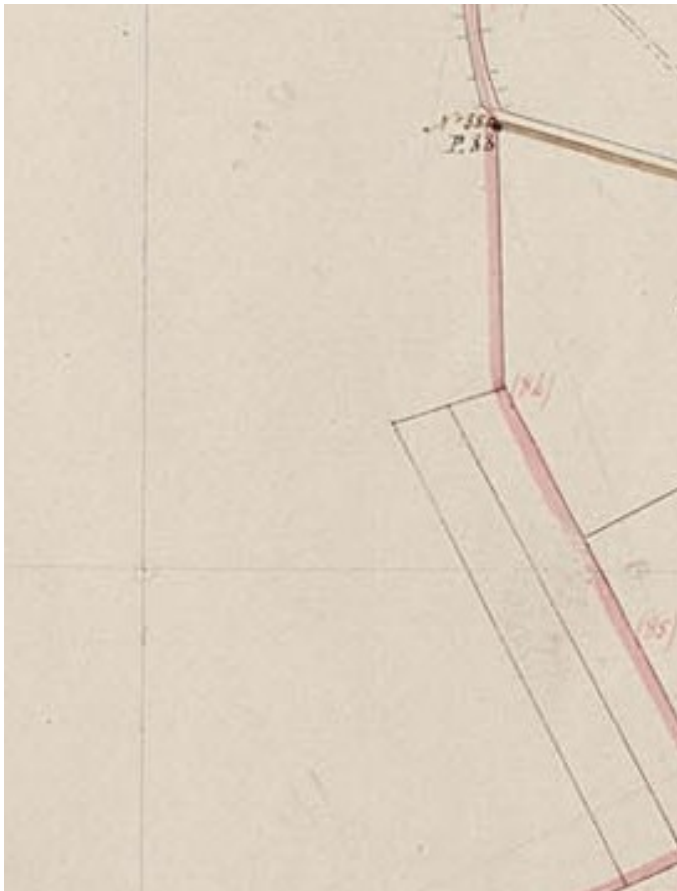
Tussen dit laatste en het perceel van Baren, Henri (78 B) zal een **grensmaal (No.88)** geplaatst worden bij de hiervoor genoemde weg, genaamd Molenweg, en **een hulpsteen in de hoek in de lijn.** (400m.)

• GP 87 blijkt half van deze wal afgevallen te zijn. Dit levert wel verrassende kijkjes op de grensmaal op. De grenswal maakt een rechte hoek naar het oosten en passeert nog een “grensovergang” tot de plaats van GS 87a.

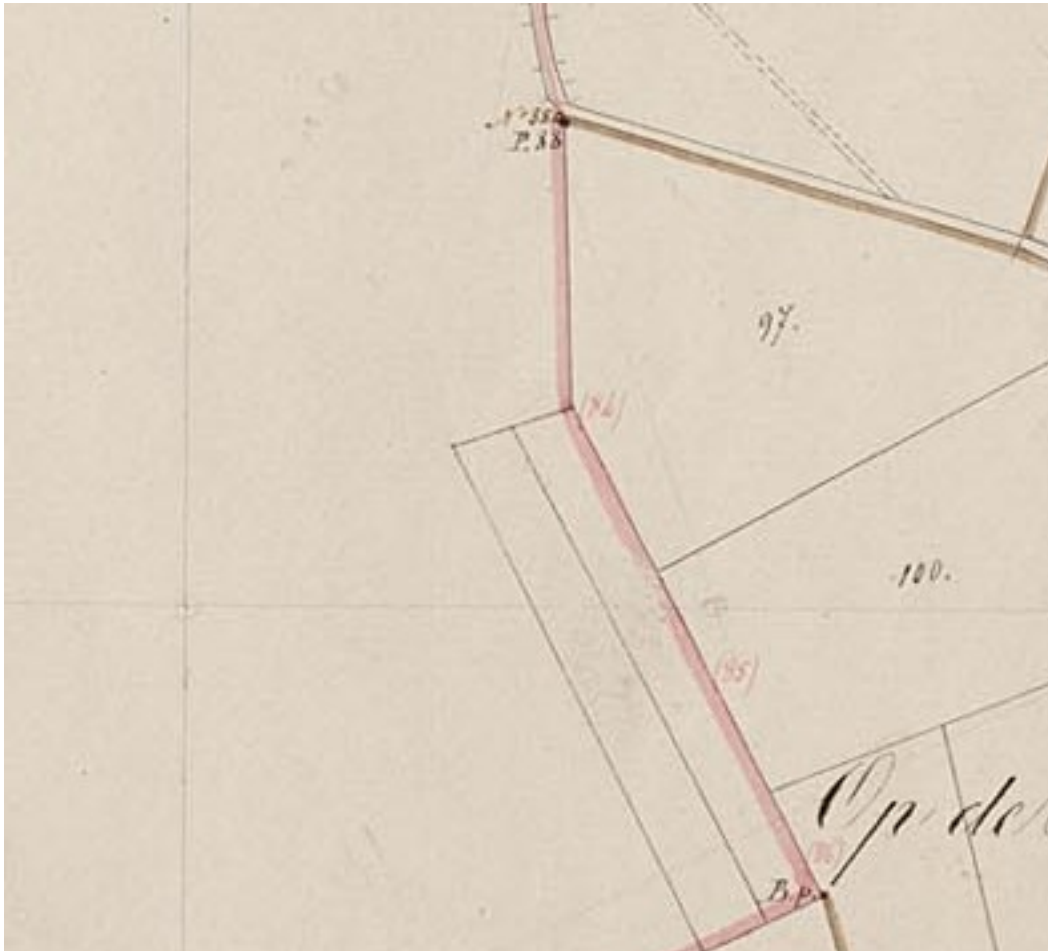
Op 9-12-1882 is GP 87 herplaatst.

Op 21-10-2008 wordt er offerte gevraagd voor de herplaatsing van GP 87. Deze maal ligt op de golfbaan “Maastricht International Golf”, waar de maal van het talud van een dijkje is afgevallen.

Op 30-10-2008 wordt de offerte uitgebracht, voor 1425 euro, excl.19% BTW.

GS 87a staat tussen manshoge brandnetels en was lastig te vinden als je aan de verkeerde kant begint (!). Andermaal maakt de grenswal een stompe hoek naar het noorden en volgt deze grenswal tot de plaats van GP 88.

De grens volgt de voormalige Molenweg in noordelijke richting tot we de plaats van GP 89 bereiken.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 88 tot 89

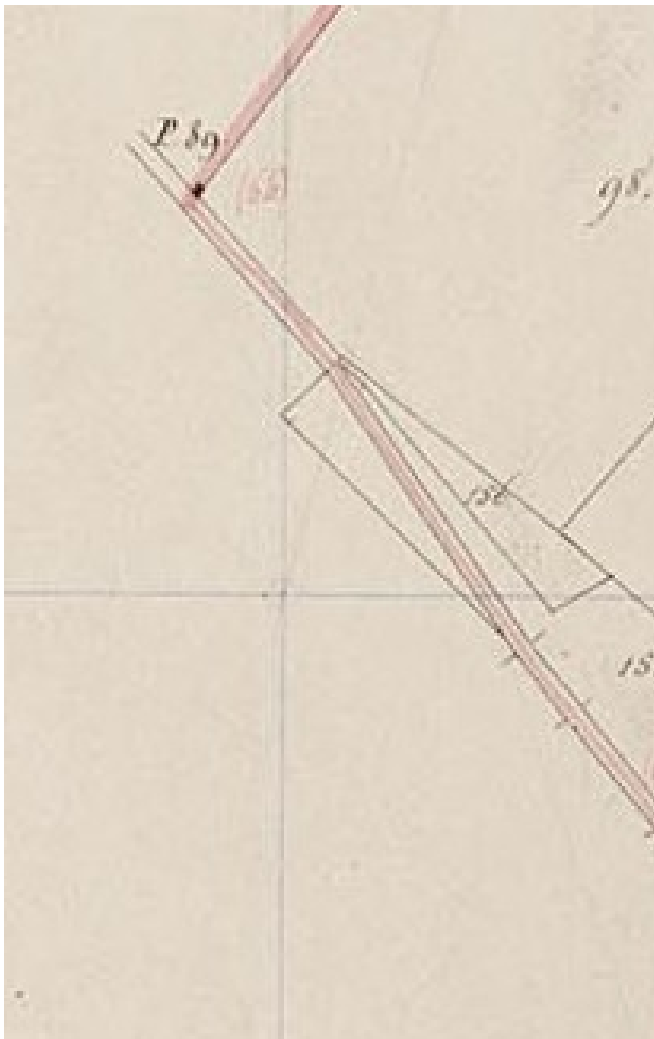
§ 7. Van het vastgestelde punt bij de weg, genaamd **Molenweg**, gaat de grens naar het noordwesten, langs **de as van genoemde weg, tot aan een greppel, die hem kruist tussen het land van de Weduwe Stevens, Paul (250 B, België), en dat wat toebehoort aan het Fonds van de Kerk te Veltweselt (64 B, Nederland).**

Er zal een **grenspaal (No. 89)** worden geplaatst.

(240m.)

GP 88 staat aan de voormalige Molenweg, aan de westrand van het Dousbergparcours.

Op 28-5-1863 is GP 88 omgevallen, kosten herplaatsing begroot op fl.9,00 (18-7-1863)
Op 28-9-1872 werden al 2 losse spitsen gerepareerd van GP 84 en 88, kosten totaal 10 gulden.

De grens volgt de voormalige Molenweg in noordelijke richting tot we de plaats van GP 89 bereiken.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 89 tot 90

§8. *Vandaar, terwijl ze naar het noordoosten gaat, wordt de grens gevormd door genoemde greppel of sloot, die de hoogten en de hiervoor met name genoemde de gronden van het Kerkelijke Fonds te Veltweselt (64 B), van Mockel (277 B), van Geelen, Arnold (275 B) en van de Armenhuizen van Maastricht (297 B), die er aan liggen, aan Nederland laat. Op het raakpunt van genoemd perceel van de Armenhuizen te Maastricht en dat van Geelen, Arnold (302 B, Nederland), met dat van Weduwe Kerkhoffs, Jean (274 B, België), zal een grenspaal (No. 90) worden geplaatst. (410m.)*

GP 89 staat aan het begin van een weg in noordoostelijke richting, langs de oostelijke rand van het golfterrein, aan de voet van de Dousberg.

De naam van de Dousberg komt van "berg met laag hout begroeid" en heeft een hoogte van 91m. +NAP.

De grens volgt deze grensweg tot de plaats waar we GP 90 zien staan.

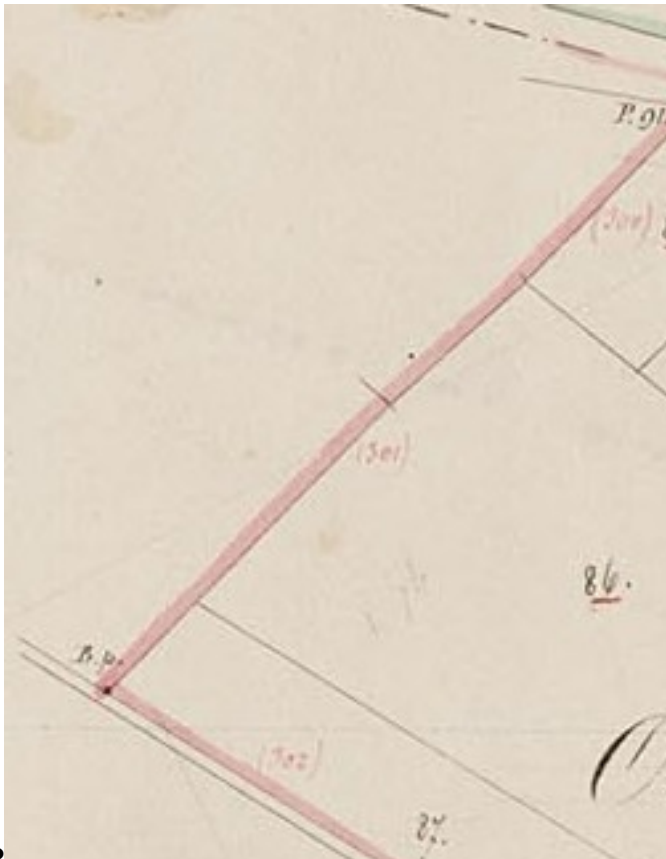
4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 90 tot 91

§9. Van daar verlaat de grens de sloot en gaat naar het noordwesten, langs **een voetpad**, dat het genoemde perceel (302 B) van Geelen, Arnold (Nederland) scheidt van die van de Weduwe Kerkhoffs, Jean (274 B), van de Weduwe Geurts, Lambert (273 B) en die van Destouville (272 B, België) scheidt, en aan het einde van het genoemde perceel van Geelen, Arnold, gaat ze naar het noordoosten, en gaat in een rechte lijn tot aan **de weg van Bilsen naar Maastricht** tussen het veld van Van Aken (304 B België) en dat van Geurts, Pierre (300 B Nederland) door.

Op dit punt zal een **grenspaal (No.91)** geplaatst worden, en **een hulpsteen** op de plek waar de grens het voetpad verlaat. (360m.)

GP 90 staat aan de noordzijde van de Dousberg, waar de grens een haakse hoek naar het noordwesten maakt. We naderen de ereplaats van GS 90a.

-
-
- **GS 90a** staat boven op een heuveltje te midden van de golfballen.

Op 13-5-2008 wordt melding gemaakt van een onrechtmatige verplaatsing van GS 90a.
 Op 5-6-2008 is er een vergadering over de eventuele verplaatsing van deze grenssteen.
 Op 21-10-2008 wordt offerte gevraagd voor het herplaatsen van GS 90a. Deze paal ligt op de golfbaan "Maastricht International Golf", en is "onrechtmatig verplaatst".

Op 30-10-2008 wordt offerte uitgebracht voor de verplaatsing van GS90a over een afstand van 8 meter en plaatsing op een fundament op de juiste plaats, voor een totaal bedrag van 1365 euro.

Vanaf deze grenssteen loopt de grens naar het noordoosten tot de plaats van GP 91.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 91 tot 92

§ 10. Van de laatste grenspaal gaat de grens naar het westen, langs **de as van de weg van Bilsen naar Maastricht, genaamd De Baan**, en komt vervolgens bij de **verhoogde berm** naar het noordoosten, om de hoekige scheiding van de velden van Theunissen, Herman (1097 A), Baron van Seleys (1096 A), Habets Charles (1094 A) en Kerkhoffs, Everard (1100 en 1101 A, België); met die van Geelen, Jean (1092 A), Baron de Crassier, (1093 A), van Gerards, Henri (1079 A) en van Geurts, Paul (1102 A Nederland). Een **grenspaal (No. 92)** zal worden geplaatst op het raakpunt van de drie percelen van Kerkhoffs, Everard (1101 A), en van Caenen, Pierre, (1104 A België) en van Geurts, Paul (1102 A, Nederland).

Twee hulpstenen zullen worden geplaatst; de een op de hoogte van de berm van de weg van Bilsen en de ander bij de voornaamste hoek in de grens. **(470m.)**

GP 91 staat aan zuidzijde van de Via Regia(N), waar vandaan de grens deze drukke verbindingsweg volgt tot de plaats van GS 91a.

Op 31-7-1951 is er een *Proces Verbaal* opgemaakt van de verplaatsing van GP 91. De paal "is geplaatst op het snijpunt van het verlengde van de voorgevel-lijn van het grenskantoor Bilsenbaan met de lijn der landengrens, op 4.79 meter uit de noordwestelijke hoek van het bestaande grenskantoor, en 7.93 meter van de plaats van de oude grenspaal, welke op 6.50 meter uit de as van de weg stond".

Op 31-7-1951 is de rekening van 35,97 gulden er al voor het verplaatsen van GP 91.

GS 91a staat hier aan de noordzijde van de 2^e Carabinierslaan (B), op de hoger gelegen grond. Net er voor staat een rijksgrenspaaltje “RG” en een paaltje met de inscriptie “BS”, mogelijk iets van de Belgische Spoorwegen? Hier vandaan volgt de grens met enige hoeken het hek van een steenfabriek(B).

Alleen de Bilserbaan herinnert aan een van de oude uitvalswegen van Maastricht, de ‘nieuwe’ Via Regia ontleent haar naam aan het type van een middeleeuwse hoofdweg en werd in die tijd in Maastricht gebruikt voor de Bredestraat in het centrum.

GS 91b staat 180 meter verder naar het noordoosten, op een haakse hoek in de grens naar het noordwesten. Deze steen heeft een prachtige antieke reparatie met ijzeren banden en loodgietsel.

Met een haakse hoek naar het noordwesten volgt de grens het hek van de steenfabriek tot de plaats van GP 92.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 92 tot 93

§ 11. Van de laatste grenspaal herneemt de grens weer de noordoostelijke richting tot aan de weg genaamd **Ondersteweg**, en laat aan België de landbouwgronden van Caenen, Pierre (1104 A), Prick (1112 A) en Nelissen Mathieu (1120 A), en, aan Nederland die van Geurts, Paul; Geurts Mathieu (1102 A), Dambremont (1103 A), Emeriks, Pierre (1114 A) en Dauby (1119 A).

Een hulpsteen geeft het raakpunt aan van de grens met de voornoemde weg, genaamd **Ondersteweg**, waarvan de grens vervolgens wordt gevormd **door de as**, naar het noordwesten, **tot aan de weg, genaamd Riepsweg**; op de **viersprong**, gevormd door de twee wegen, zal een **grenspaal (No.93)** worden geplaatst. (440m.)

•

• **GP 92** staat in een haakse hoek tegen het hek van de steenfabriek.

Hier vandaan vervolgt de grens haar traject, met 2 kort op elkaar volgende haakse hoeken tot de plaats van GS 92a.

Na een tijdje zoeken tussen het hoog opgeschoten onkruid, ging ik bijna plat op mijn gezicht omdat ik over de liggende steen struikelde, die daarna vrijgemaakt is van brandnetels e.d.

Grenspaal 92 was al omgevallen in 1878.

Op 29-10-1878 stelde de controleur van Kadaster van Hasselt, Charles Louis Cordier, een Proces Verbaal op van de herplaatsing van de omgevallen GP 92.

Op 5-6-2008 wordt door de Gouverneur aangegeven dat er mogelijkheden zijn om GP92 te verplaatsen in de grenslijn.

Op 26-6-2008 is er een brief betreffende afspraken over de paal, staande op de grens van het terrein van Steenfabriek Heylen. In principe kan de grenspaal in geval van uitbreiding van de fabriek, verplaatst worden in de grenslijn, liefst zo kort mogelijk. Weghalen van de paal is uitgesloten. Een overkapping is wel mogelijk. De globale kosten worden geraamd op 2000 euro, ten laste van het bedrijf.

De grenspaal staat echter ook in 2010 nog steeds op dezelfde plaats.

• **GS 92a** ligt aan de Musketruwe, de voormalige Ondersteweg.

*Op 30-7-2009 is er een offerte van fa. Bloem betreffende herplaatsing van GS92a.
Op 7-1-2010 volgt de declaratie voor het herplaatsen, 1618,40 euro, conform de offerte.*

De grens gaat met een haakse hoek naar het noordwesten en volgt het midden van de Ondersteweg tot de we GP 93 in de verte zien staan.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 93 tot 94

§ 12. Van daar tot het gebied van Lanaken, waar ze vlak bij de weg genaamd Roosstraat komt, wordt de grens gevormd in noordoostelijke richting door het midden van de Riepsweg. Een grenspaal (No.94) zal worden geplaatst op de viersprong, die gevormd wordt door de Riepsweg en de Roosstraat.

Dit is het raakpunt van vier gemeenten: Veltweselt Nederland, Veltweselt België, Lanaken Nederland en Lanaken België. (500m.)

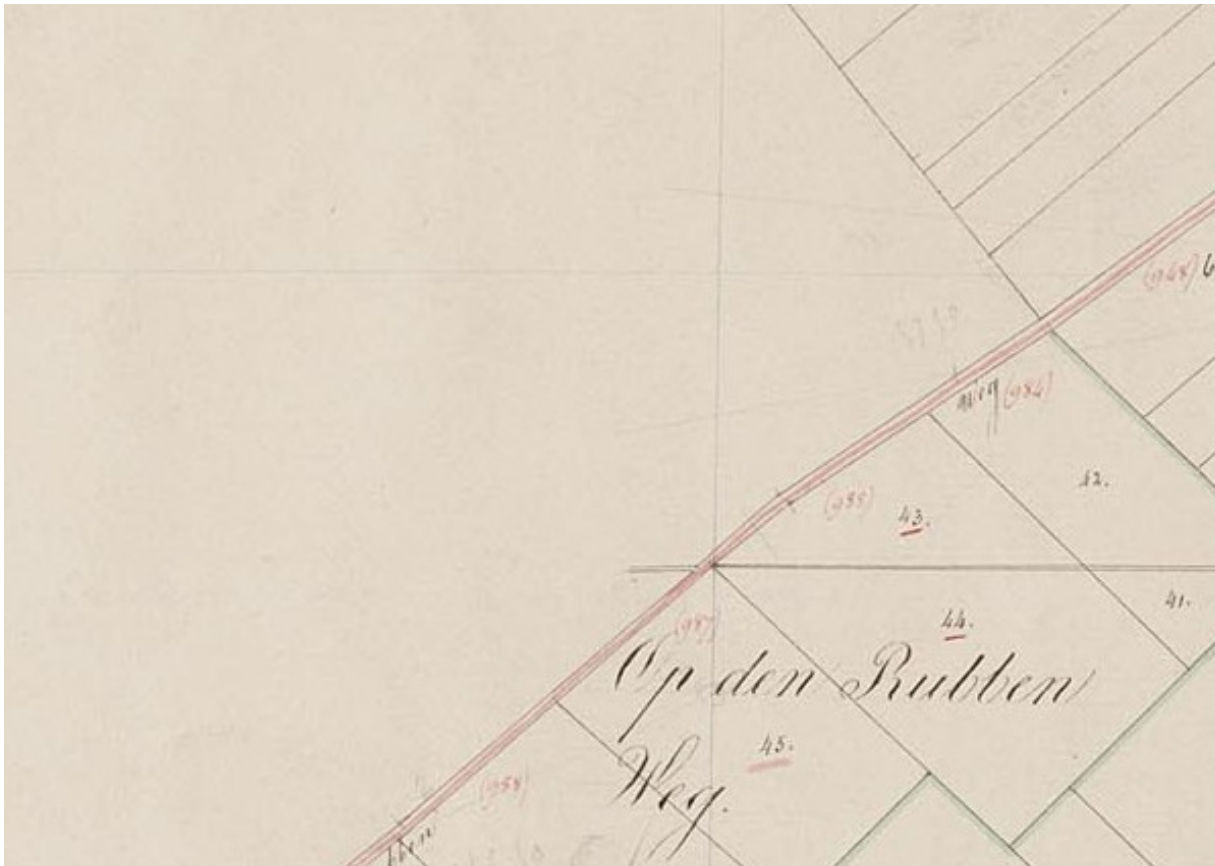
GP 93 staat 220 meter naar het noordwesten, ook aan de Musketruwe, samen met een waarschuwbord, waarschijnlijk niet voor mij bedoeld.

Moelijkheden bij haakse kruising van wegen van 4 meter breed bij GP 93.

Op 3-8-1864 gaat er een brief uit van het Kadaster te Maastricht naar de Commissaris des Konings van het Hertogdom Limburg. Hierin wordt melding gemaakt van de te krappe draai op een haakse kruising van wegen van 4 meter breed, waar GP 93 op de hoek van de kruising staat. Hier loopt de rijksgrens in de as van de Ondersteweg tot het kruispunt en vervolgens in de as van de Riepsweg verder. Bepaald wordt dat de paal aan dezelfde kant van de weg moet blijven, verschoven in de richting van GP 94, waarbij een hulppaal de oorspronkelijke plaats zou moeten aangeven.

Op 15-11-1864 is er een Proces Verbaal van verplaatsing van de grenspaal, waarin vermeld werd dat de grenspaal 3 meter is verplaatst in de richting van GP 94.

Op 8-11-2000 is er een Proces Verbaal opgemaakt van herplaatsing van GP 93.

Hier vandaan volgt de grens de voormalige Rubben- of Riepsweg in noordoostelijke richting, waarvan soms nog maar een smal akkerpaadje rest. Tenslotte komen we aan de rand van een oude beukenhaag, waartussen GP 94 verscholen staat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 94 tot 95

ARTIKEL 23.

Grens door de gemeente Lanaken.

*§ 1. Van de aan het eind van het laatste artikel vermelde grenspaal tussen de gebieden van Veltweselt en Lanaken, gaat de grens door de laatste gemeente, blijft **het midden van de Riepweg volgen, die verderop Zouwweg genoemd wordt.***

*Er wordt een **grenspaal (No.95)** geplaatst op de viersprong die deze weg vormt met de weg van Briegden naar Caberg. **(230m.)***

GP 94 staat aan de Zouwweg, in een beukenhaag.

De grens vervolgt haar weg in dezelfde richting tot de plaats van GP 95, 210 meter naar het noordoosten.

*Op Nederlands grondgebied (gemeente Maastricht, voormalige gemeente Oud-Vroenhoven) refereert de landweg met naam **Zouwweg** nog naar de loop van de **Kleine Zouw**. Bij de aanleg van de wijk werd deze afwatering ingeschakeld in het rioleringsnet. Vóór het graven van het Albertkanaal zorgde de Kleine Zouw voor de drainage vanaf het Broekgebied op de grens van Hees en Veldwezelt via de huidige straten Strodorp en Berenhofstraat, kruiste de landsgrens bij grenspaal 94 en liep in de Noordoostelijke richting naar de Maas.*

*Het Woordenboek der Nederlandse Taal (WNT) verwijst voor de etymologie van 'zouw' naar de studie van J. Berns.¹ Hij laat 'zouw' en verwante vormen teruggaan op het Germaanse *sôhôn (ploeg), waaruit het Oudhoogduits suoha, Middelnederlands soe, souw, zuwe. De naam van het gereedschap 'ploeg' waarmee men voren trekt wordt ook de naam voor de getrokken voor. Vandaar naar 'greppel' is een kleine stap. Deze betekenisontwikkeling naar 'voor' begon al in het Germaans waarschijnlijk onder invloed van de technische ontwikkeling van de ploeg uit de oudere stokploeg.*

In onze regio, hier bedoeld de omgeving van Veldwezelt, heeft 'zouw' echter niet de betekenis van een door mensenhanden aangelegde afwatering. Hier gaat het om een waterlossing, die na hevige of langdurige regenval of bij plotselinge dooi van een sneeuwtapijt op hard bevroren grond het water afvoert, maar overigens geen water bevat. Een zouw is dus geen beek en wordt ook niet door bronnen gevoed, maar mondt wel steeds in een grotere waterloop uit.

1

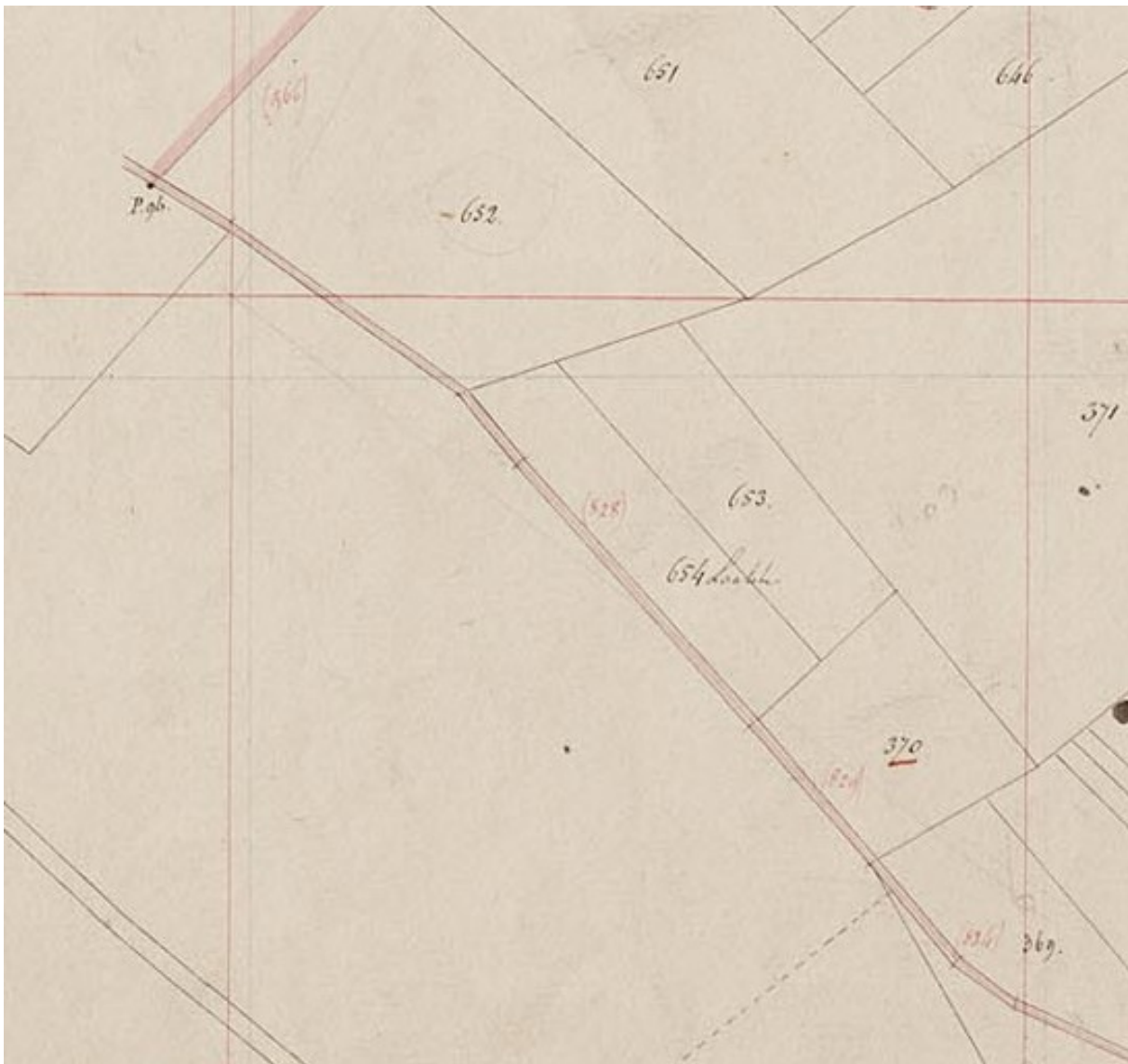
4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 95 tot 96

§ 2. Van daar volgt de grens, na een scherpe hoek in Nederland gemaakt te hebben, in noordwestelijke richting de as van de genoemde weg van Caberg naar Briegden tot aan het raakpunt van de drie stukken landbouwgrond, toebehorende aan Armenhuizen van Maastricht (966 C Nederland), aan Francken, Godefroid (839 C) en aan Paulussen Henry (965 C België).-Op dit punt wordt een **grenspaal (No.96)** geplaatst. (500m.)

GP 95 staat aan de Zouwweg.

Een zouw is een waterlossing in het veld, die bij grote regenval veel water afvoert.

De grens gaat met een haakse hoek naar het noordwesten en volgt het midden van de voormalige weg van Caberg naar Briegden tot de plaats van GP 96.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

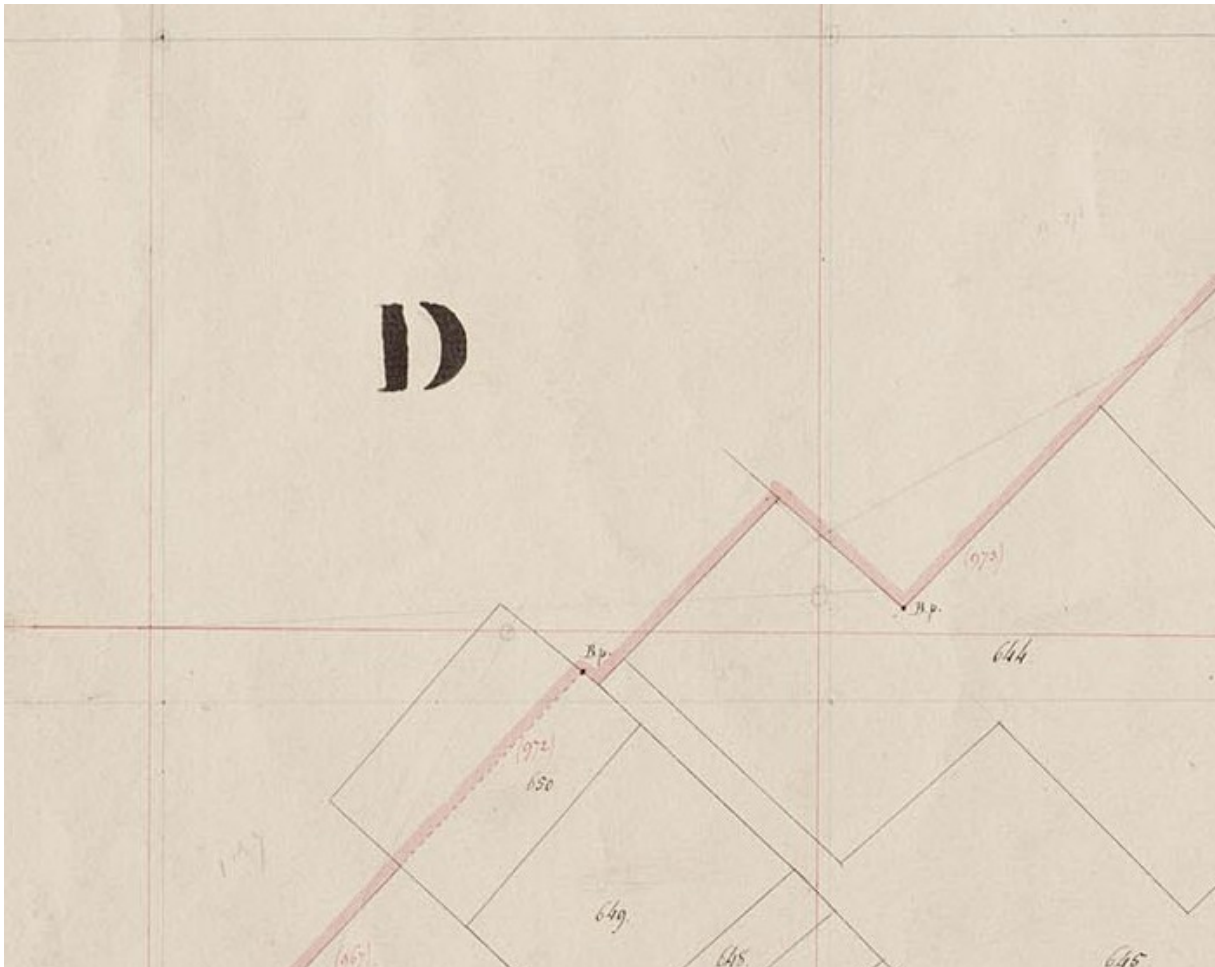
GP 96 tot 97

§ 3. Van daar gaat de grens **tot aan de weg, genaamd Winterheggestraat**, tussen de akkers door. Aan België blijft het genoemde perceel van Paulussen, Henry, en aan Nederland blijven de percelen van de Armenhuizen van Maastricht (966 C) en van de Graaf van Mérode (967 C); ze gaat vervolgens in de lengterichting door het perceel van Montagne (972 C) en volgt de scheiding tussen de Belgische percelen van Jessé (961 C) en van de Graaf de Mérode (960 C) en van de Nederlandse percelen van Gérards, Nicolas (974 C), Gadiot, Abraham (973 C) en van de Weduwe van Acken, Martin (986 C).

Een ruwe steen geeft een van de hoeken in de lijn aan.

Twee hulpstenen geven de andere aan. Er zal een **grenspaal (No.97)** worden geplaatst bij de weg genaamd Winterheggestraat. (700m.)

GP 96 staat aan de rand van het waterwingebied.

De grens loopt met 2 dicht bijeen liggende haakse hoeken, dwars door de akkers, in noordoostelijke richting. Eerst bereiken we de plaats van GS 96a op de eerste hoek.

GS 96a staat op de 1e grenshoek, waarna de grens eerst enkele meters naar het zuidoosten, daarna weer naar het noordoosten verder gaat, waar we op de 3^e hoek nog een restant vinden van een kadasterpaaltje.

GS 96b vinden we op de 4e grenshoek, waarna de grens weer afbuigt naar het noordoosten. Langs en dwars door de velden bereiken we uiteindelijk aan de Van Akenweg de plaats van GP 97.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.**GP 97 tot 98**

§ 4. Van daar gaat de grens naar het zuidoosten en wordt over een afstand van ongeveer 190 meter (ellen) gevormd door het midden van de voornoemde weg, genaamd **Winterheggestraat**. -Op deze afstand wordt een **grenspaal (No. 98)** geplaatst tussen de gronden van de **Weduwe van Acken, Martin (986 C)** en van **Breuels (987 C)**. (180m.)

•**GP 97** staat aan de voormalige Winterheggenweg, de huidige Van Akenweg. Het topstuk was er afgeslagen, maar lag zo waar nog tussen de brandnetels. Het paste nog precies en dan valt het vandalisme het minst op (de gemeente is thuis ingelicht).

Hier vandaan volgt de grens deze weg over 200 meter in zuidoostelijke richting tot de plaats van GP 98.

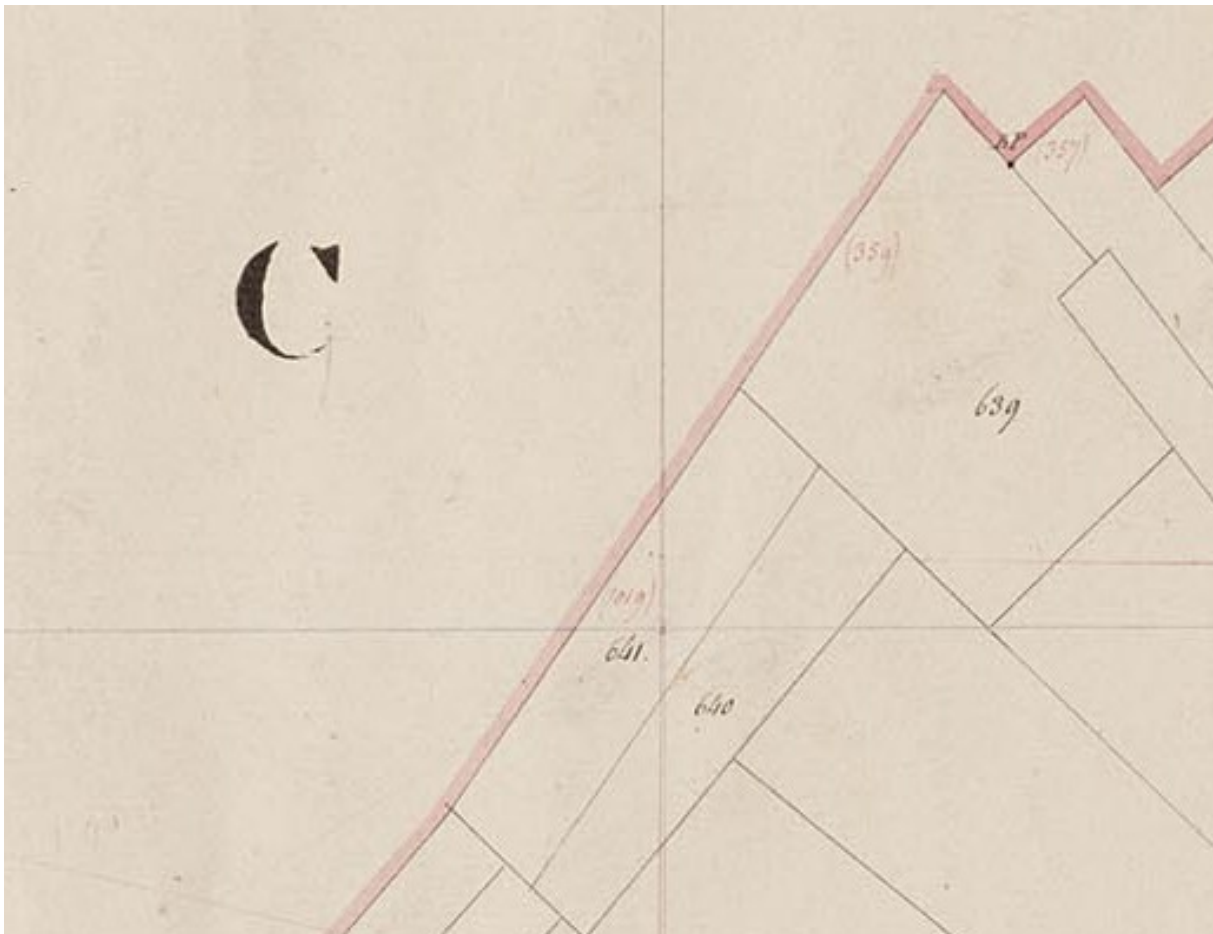
4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 98 tot 99

§ 5. Van deze weg, tot die, genaamd **Groenstraat**, gaat de grens naar het noordoosten langs een hoekige lijn, die zes **hoeken** vormt, waarvan er drie in België inspringen en de andere drie in Nederland. Ze scheidt achtereenvolgens de volgende landbouwgronden, die aan België blijven van, die van Breuels (1028 C), Neven, Georges (1027 C), Martens, Henry (1023 C), Neven, Georges (1022 C), Cauberg Mathieu (1040 C), Merken, Jean (1041 C) Paulussen, Arnold (355 C), Wahlen, Joseph (353 C), Cauberg, Martin (352 C), Jessé (351 C), Liebens (350 C), Gadiot, Abraham (345 C) en Hustings, Lambert (344 C), en aan Nederland die van Mayelle, Jean (1021 C), Murris Mathieu (1019 C), Wilders, Guillaume (359 C), de Weduwe Van Aken (357 C), Gadiot, Abraham (356 C), en Loomans, Adam (368 C).-
Er zal een **grenspaal (No.99)** bij de weg genaamd Groenstraat worden geplaatst; **twee ruwe stenen en een hulpsteen** zullen de hoekige plaatsen in de lijn aangeven. (740m.)

GP 98 staat ook aan de Van Akenweg.

Hier maakt de grens een haakse hoek naar het noordoosten, dwars door de velden.

Op de 2^e hoek vinden we GS 98a, liggend tussen de tarwe.

*Op 15-12-1880 is gemeld dat vernieuwen van de fundering van GP 98 en 99 nodig was.
Op 18-1-1881 is een Proces Verbaal opgemaakt aangaande de vernieuwing van de
fundamenten en herplaatsing van de grenspalen 98 en 99.*

- **GS 98a** ligt op de 2^e grenshoek, vlak bij een nieuw aangelegde weg in België, rond het Europark.

- Op de 6^e hoek in de grens staat nog een arduinen kadasterpaaltje.
Daarna gaat het in rechte lijn naar GP 99 in noordoostelijke richting.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 99 tot 100

§ 6. Van de laatste grenspaal gaat de grens over een afstand van **45 meter (ellen)** in noordwestelijke richting door het midden van de Groenstraat; vervolgens naar het noordoosten door een lijn, die twee hoeken vormt en de landbouwgronden van Gadit, Abraham (340 C), Weduwe Willems, Nicolas (229 C) en Duchateau, Wauthier (230 C België) scheidt van die van Olislaegers (339 C), Caubert, Martin (286 C), van de Armenhuizen van Maastricht (285 C) en Veugen, Chrétien (283 C Nederland). Tussen dit laatste perceel (283 C), en dat van Tilly, François (282 C), die aan Nederland zullen blijven, en dat van de weduwe van Willems, Mathieu (279 C België), zal een **grenspaal (No.100)** geplaatst worden aan het begin van een **voetpad, dat naar Smeermaas gaat, en een hulpsteen bij de Groenstraat.** (350m.)

GP 99 staat aan de voormalige Groenstraat, de huidige Lanakerweg, op een haakse hoek naar het noordwesten.

Op 15-12-1880 is gemeld dat vernieuwen van de fundering van GP 98 en 99 nodig was.

-

GS 99a staat 45 meter verder op de rand van het bedrijventerrein Europark(B).

-

Op 10-6-1987 wordt in een Proces Verbaal het herstel van GS 99a gemeld.

-
- Hierna loopt de grens in noordoostelijke richting verder door het midden van deze voormalige weg, die hier en daar vrijwel verdwenen is.

- De grens loopt nu langs het hek van het bedrijventerrein en we naderen de plaats van GP 100.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

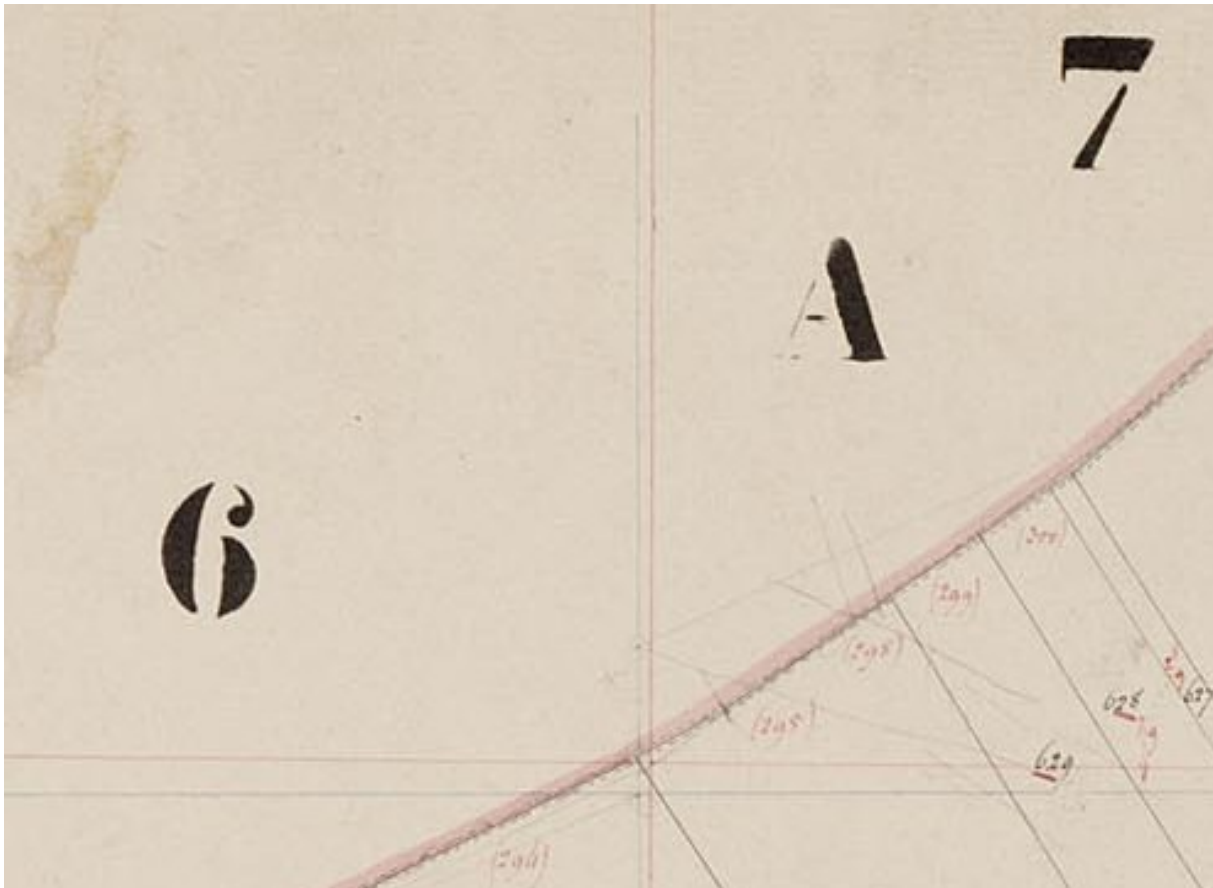
GP 100 tot 101

§ 7. Van de laatste grenspaal gaat de grens naar het noordoosten, terwijl ze **het midden van het hier genoemde voetpad volgt**, waarbij ze aan beide zijden langs talrijke percelen gaat, tot aan een weg, genaamd **Kerkweg**, die haar kruist tussen de grond van Merken, Henry (261 C België) en dat van de Weduwe Veugen, Jean (306 C Nederland).

Op dit punt zal een **grenspaal (No.101)** worden geplaatst.

(470m.)

GP 100 staat midden in het bouwland, net bij het begin van het voetpad naar Smeermaas.

De grens kruist een voormalig goederentreinspoortje), waar aardige “stillevenns” zijn te fotograferen. Tot slot komen we bij de plaats van GP 101 aan de voormalige Kerkweg, de huidige Kantoorweg(N)/ Grensstraat (B).

spoorlijn

*De eerste plannen voor een **spoorwegverbinding Hasselt - Maastricht - Aken** dateerden van 1849. Begin 1853 werd bij Koninklijk Besluit de goedkeuring gegeven voor de bouw ervan op Belgisch grondgebied. De lijn Hasselt - Maastricht over Beverst en Lanaken werd aangelegd door de Aken-Maastrichtsche Spoorweg-Maatschappij (AM) die sinds 1853 het gedeelte Aken - Maastricht uitbaatte. In Hasselt werd eveneens een verbindingsbocht aangelegd naar de spoorlijn naar Landen. Op 1 oktober 1856 werd de spoorlijn in gebruik genomen en de AM nam ook de exploitatie ervan voor haar rekening.*

Bij de aanleg van het Albertkanaal in 1930-1939 werd het oorspronkelijk rechte tracé tussen Eigenbilzen en Lanaken gewijzigd. Er kwam een dubbele boog en het spoor kruist sindsdien het Albertkanaal in Gellik over een Vierendeel-brug. Het deel tussen Beverst en Maastricht is op 4 april 1954 voor het personenvervoer en ten slotte op 24 november 1992 voor het goederenvervoer gesloten. Vanaf 2007 wordt door Strukton gewerkt aan revitalisering van de spoorlijn zodat deze weer gebruikt kan worden door goederentreinen.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 101 tot 102

§ 8. Van dit punt wordt de grens over een afstand van **vijftig meter (ellen)** gevormd door het **verlengde van het hiervoor genoemde voetpad**; ze draait vervolgens naar het oosten tussen de percelen van de Erven Strengnaerts (965 B), van de Weduwe Willems, Mathieu (959 B) en van de Weduwe Willems, Nicolas (958 B België) en van Leenders, Jean (956 B), Cauberg, Martin (957 B) en Veugen Jean (947 B Nederland), tot aan de samenkomst met een stuk landbouwgrond van Van Muysen (942 B), waar ze in een rechte lijn, en bijna loodrecht naar **de grote weg van Maastricht naar Maaseik**, doorheen gaat, aan de kant waarvan en tegen genoemd stuk grond een **grenspaal (No.102)** zal worden geplaatst.

Er zullen **twee hulpstenen** worden geplaatst: de een op de zuidwest hoek van perceel 965 B en de ander op de zuidelijke hoek van perceel 958 B.

(310m.)

GP 101 staat aan de rand van Smeermaas, aan de v.m. Kerkweg de huidige Kantoorweg(N)/ Grensstraat(B).

GS 101a staat 50 meter verder in het verlengde van het voetpad naar Smeermaas, tegen een hekwerk. De grens maakt dan een haakse hoek naar het zuidoosten en bereikt de plaats van GS 101b.

Op 23-12-1871 waren de kosten voor het rechtzetten van GS 101a totaal fl.3,00.

GS 101b staat vlak voor de Brusselseweg, op een flauwe grenshoek.

Op 10-6-1987 wordt in een Proces Verbaal het herstel van GS 101b gemeld.

De grens volgt in oostelijke richting de perceelgrens tot de plaats van GP 102 aan de Brusselseweg, de voormalige grote weg van Maastricht naar Maaseik.

4e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 102 tot 103

§ 9. Van deze grenspaal gaat de grens in een rechte lijn in dezelfde richting verder, gaat **over voornoemde grote weg**, waar aan de andere zijde, en tegen het perceel van Van Muysen, André Crétien en consorten (941 B) eveneens een **grenspaal (No.103)** zal worden geplaatst. **(10m.)**

- GP 102 staat aan de westzijde van de Brusselseweg, de voormalige grote weg van Maastricht naar Maaseik, met aan de overkant GP 103 tegen de gevel van een bloemenwinkel.

- De grensovergang, gezien vanaf GP 103, is ook in het wegdek te herkennen.

- Op 26-11-2004 is een offerte uitgebracht voor het op hoogte plaatsen van GP 102 voor een bedrag van 1226 euro, excl. BTW.

4e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 103 tot 104

§ 10. Van deze grensmaal gaat de grens nog steeds in een rechte lijn in dezelfde richting, gaat door het genoemde perceel van Van Muysen (941 B), de weg genaamd **Oude Heeren Baan**, de percelen van de Erven van de Graaf de Mérode (859 B), Van Muysen, André-Crétien en consorten (854 B), Gilissen, Walter (854 bis B), de Erven Huysmans, Adrien (852 bis B) en van Berkenbosch, Willem en Godfroid (852 B) en komt aan de linker dijk of jaagpad van het kanaal, genaamd **Zuid Willemsvaart**, waar een **grensmaal (No.104)** zal worden geplaatst. (180m.)

GP 103 staat aan de oostzijde van de Brusselseweg, de voormalige grote weg van Maastricht naar Maaseik, tegen de gevel van de bloemenwinkel, waar de grens vervolgens precies langs de zijmuur loopt.

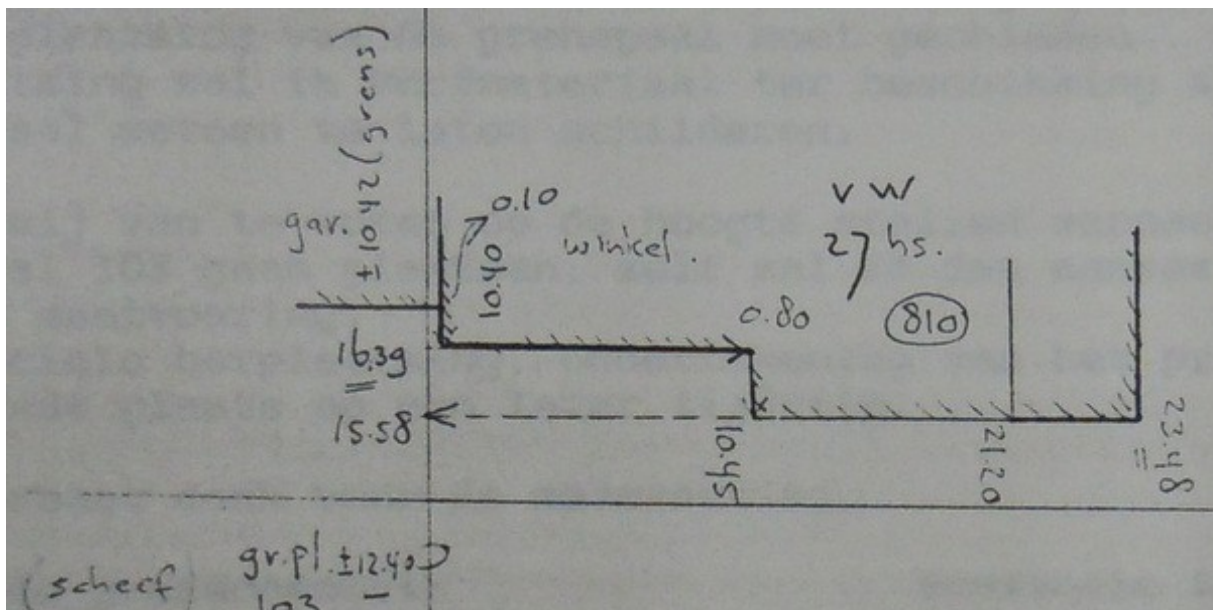
Op 30-6-1994 wordt door het Kadaster aan de Grenscommissie voorgesteld om GP 103 te verplaatsen, t.g.v. de in september geplande aanleg van een fietspad. De nieuwe plaats zou enige meters langs de grens, in de lijn van GP 103 naar GP 104 kunnen zijn. Aangedrongen wordt om de metingen en vastlegging van de nieuwe plaats in augustus afgerond te hebben.

Op 5-8-1994 is er een notitie, waarin wordt voorgesteld om de nieuwe plaats te laten afhangen van "de uitvoering van het werk betreffende het fietspad en de mening van de uitbaters van de bloemenwinkel".

Op 15-8-1994 is er een tekening van de voorgestelde nieuwe standplaats.

Op 15-12-1994 zijn de werkzaamheden aan het fietspad gereed. De grensmaal was tijdelijk opgeslagen bij de gemeentelijke opslagplaats en zal op nieuw vastgestelde plaats komen.

Op 7-3-1995 wordt een Proces Verbaal opgemaakt van de herplaatsing van GP 103.

Aan de achterkant van deze winkel kruist de grens een straatje door Smeermaas, de Oude Heerenbaan, die even zuidelijker op de Brusselseweg uitkomt. Vervolgens loopt de grens dwars door een siertuin, in de richting van de Zuid-Willemsvaart. Op het westelijke talud van de Zuid-Willemsvaart bereiken we de plaats van GP 104.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 104 tot 105

§ 11. Van deze grenspaal gaat de grens in een rechte lijn in dezelfde richting verder, gaat door genoemde dijk of jaagpad, gaat **over het voornoemde kanaal** en na over de dijk of het jaagpad aan de oostzijde van het kanaal gegaan te zijn komt ze uit aan de noordelijke hoek van het perceel (758 B) van Heintjens, Jean Michel, waar een **bouwplaats** is, waar een huisje op staat (737 B) van Kuiper, Engelbert Henry, genoemd in artikel 10 van het Verdrag van 5 november 1842.

Een **grenspaal (No.105)** zal worden geplaatst op de omschreven hoek op een **hogere gelegen gedeelte van het talud** van het gegraven kanaal. (40m.)

GP 104 staat langs het westelijke jaagpad, tegen het steile talud van de Zuid-Willemsvaart. Deze grenspaal is uiterst moeilijk te benaderen.

Grenspaal 104 zakt enkele meters t.g.v. de verbreding van het kanaal.

Op 29-6-1900 gaat er een brief uit van Rijks Waterstaat te Maastricht naar de Commissaris des Konings van het Hertogdom Limburg. In verband met de verbredingswerken aan de Zuid-Willemsvaart moet grenspaal 104 tijdelijk worden weggenomen en in verticale richting dalen naar het nieuwe niveau op de helling van de kanaaldijk, die naar buiten is verplaatst. Hiertoe moet de standplaats met hulppiketten nauwkeurig worden vastgelegd. Hiervoor zullen 2 stenen palen van 100x10x10 cm en 8 stenen palen van 60x5x5 cm worden gebruikt. De geschatte kosten zijn fl.58,00.

Op 22-11-1900 volgt het Proces Verbaal van herplaatsing.

De grens kruist vervolgens schuin het westelijk jaagpad, het kanaal en het oostelijk jaagpad, waar GP 105 onderaan het oostelijke talud staat.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 105 tot 106

§ 12. Van daar draait de grens naar het zuidoosten, **volgt dit hoger gelegen gedeelte** en gaat langs het perceel 758 B van genoemde Heintjes tot tegenover de scheiding van de percelen 767 en 768 B. Op dit punt zal **een hulpsteen** worden geplaatst. Van daar draait de grens weer naar het oosten, raakt het uiterste zuidelijke punt van perceel 758 B, volgt de scheidingslijn van de percelen van de Weduwe Willems, Mathieu (767, 766 en 765 B België) en van Janssens, Mathieu (768, 769 en 770 B Nederland), en, na **de weg van Maastricht naar Smeermaas, die langs de Maas gaat**, overgestoken te zijn, volgt ze de vastgestelde lijn van de scheiding van de twee laatste percelen, ze gaat steeds in een **rechte lijn en herneemt de thalweg van deze rivier**. Er zal een **grenspaal (No.106)** bij de Maas, aan de kant van genoemde weg worden geplaatst. **(180m.)**

GP 105 staat langs het oostelijke jaagpad van de Zuid-Willemsvaart. Vervolgens loopt de grens naar het zuidoosten, parallel aan het kanaal. Op ca. 10 meter afstand zit er een kadasterpen in het jaagpad.

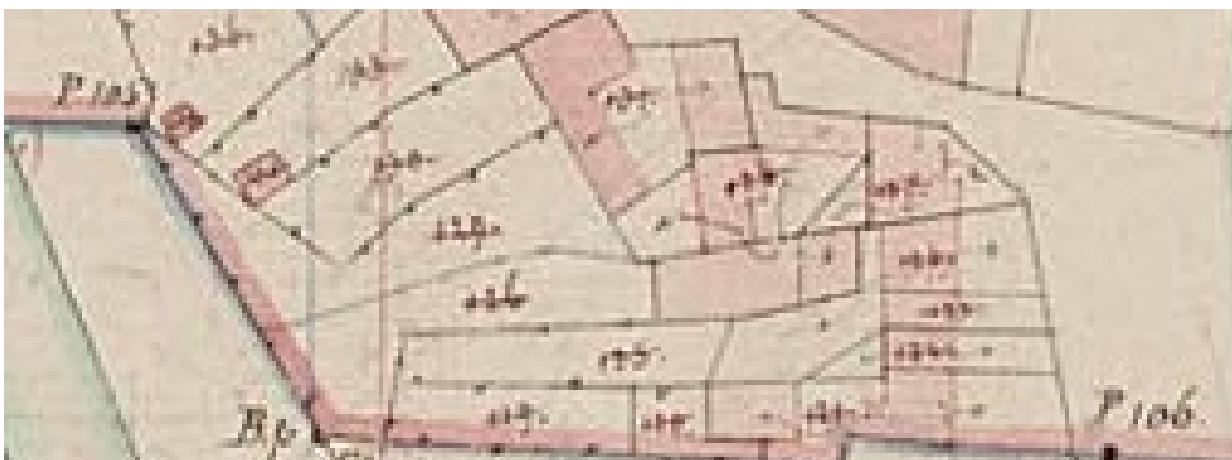
Nog ca. 10 meter naar het zuidoosten bereiken we de plaats van GS 105a, boven op het talud.

Op 26-9-2008 wordt Proces Verbaal opgemaakt van het omver liggen van GP 105 aan het Kleine Dijkje, aan de oostzijde van de Zuid-Willemsvaart. De paal was weggenomen om een graafmachine doorgang te verlenen tot het perceel achter de woning aan de Maasdijk 3/5. De paal was eenvoudig terug geplaatst en daarna alsnog omgevallen. Uiteraard omdat de paal niet was omsloten door een gemetseld of gestort fundament.....

Van 9-6 tot 12-10-2009 volgt een uitgebreide serie aanmaningen, maar zonder resultaat.

Op 12-10-2010 wordt besloten tot herplaatsen van de grenspaal. Fa. Bloem heeft offerte uitgebracht voor 1689,80 euro. De kosten komen voor rekening van de aanwonende, die de verbouwing heeft georganiseerd.

Op 30-10-2009 komt er nog een brief van genoemde, die alle betrokkenheid ontkent en verzoekt om na te gaan wie dat dan wel kan hebben gedaan. Alle instanties blijven echter bij de bewezen betrokkenheid en eisen schadevergoeding.

-
-

• **GS 105a** staat hoog op het oostelijke talud onder de klimop bedolven. Ook deze steen wordt netjes ontdaan van deze woekeraars.

Gevaar van in de Zuid-Willemsvaart storten van GP 105a.

Op 4-9-1896 gaat er een brief uit van Commissaris des Konings van het Hertogdom Limburg aan de Hoofd Ingenieur van Rijks Waterstaat te Maastricht. Gewezen wordt op het gevaar dat de hulppaal 105a dreigt van het talud van de kanaaldijk in de Zuid-Willemsvaart te storten. Deze paal staat echter niet op grondgebied van RWS.

Op 9-9-1896 gaat er een brief van het Kadaster naar de Commissaris, waarin vermeld wordt dat maatregelen genomen zijn, zonder de hulppaal te verplaatsen.

Op 19-9-1896 gaat er een brief van de Commissaris naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken, waarin de zekerstelling van de paal wordt gemeld.

De grens loopt in oostelijke richting verder tussen 2 tuinen en 2 huizen door en bereikt de Maasdijk(B)/ Bosscherweg(N), de voormalige weg van Maastricht naar Smeermaas, waar aan de oostkant GP 106 staat. Dit is de laatste grenspaal voordat de Maas voor de 2^e keer grensrivier wordt.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 106 tot 107

ARTIKEL 24.

Grens tussen de gemeenten Lanaken (België) en Borgharen (Nederland).

De grens tussen de twee koninkrijken begint weer in de Maas tegenover de haven van Smeermaas, op het punt waar stroomafwaarts van Maastricht, het rond deze stad bedongen gebied eindigt. Dit punt wordt bepaald door de samenkomst van het verlengde van de grens van het bedongen gebied met de thalweg van de rivier.

Van daar volgt de grens de thalweg en komt voor het punt, waar op de rechter oever de gemeenten Borgharen en Itteren aan elkaar grenzen.

ARTIKEL 25.

Grens tussen de gemeenten Lanaken (België) en Itteren (Nederland).

De grens, die nog steeds de thalweg tussen deze twee gemeenten volgt, laat aan België een eilandje (h) gelegen op enige afstand stroomafwaarts van de plaats, waar bij Hocht water afgetapt kan worden ten behoeve van het kanaal van Maastricht naar 's 's-Hertogenbosch en komt een weinig stroomafwaarts voorbij het kasteel van Hocht, en tegenover het dorp Itteren bij een veerpont voor voetgangers, waar van de aanlegplaatsen zullen worden aangeduid door een grenspaal (No.107) op de linker oever, en een andere op de rechter oever. Een weinig stroomafwaarts bevindt zich het raakpunt van de Belgische gemeenten Lanaken en Neerharen. (2450m.)

De grens volgt vanaf GP 106 de thalweg van de Maas, de lijn midden in de rivier, waar de hoogste stroomsnelheid wordt bereikt.

De laatste "dubbele" paal is dan GP 126 op de grens met de gemeente Thorn.

Hier kan de Maas aan beide oevers gevolgd worden. De oostelijke oever (rechts) ligt in Nederland en de westelijke oever (links) ligt in België.

*Aan beide oevers zijn alleen hoofdpalen geplaatst, steeds tegenover elkaar.
De Nederlandse paal krijgt een "A" en de Belgische een "B".
Verder is er langs de Maas om de kilometer een grote kilometerpaal geplaatst en tussenin staan/stonden steeds 9 hectometerpaaltjes. Aan deze palen is een aparte serie gewijd en worden ze hier verder niet meer genoemd.*

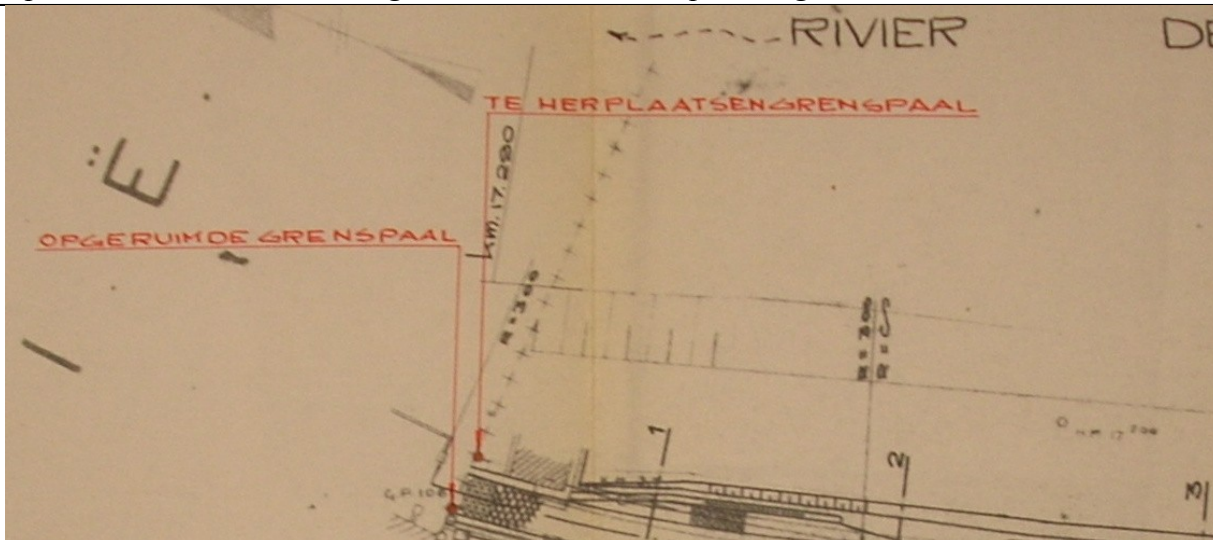
GP 106 staat op het punt, waar de grens de linkeroever verlaat, naast het botenverhuurbedrijf. Vanaf dit punt kun je de linkeroever(B) van de Maas over een groot gedeelte langs de kaden volgen. Deze grenspaal is de eerste Maaspaal, zonder tegenhanger op de rechteroever.

Op 4-6-1868 wordt vermeld dat van GP 106 de kop is verdwenen.

Herplaatsing GP 106 aan de Maas.

Op 20-12-1967 is er een Proces Verbaal opgemaakt voor de herplaatsing van GP 106 aan de westkant van de Bosscherweg. Deze paal is op een afstand van ca. 23 meter vanaf de oude standplaats herplaatst.

Op 2-2-1968 is er een rekening van 78,50 voor de verplaatsing.

N rechteroever

De tocht aan de rechteroever van de Maas begint tegenover de plaats van GP 106 op de linkeroever. Hier vandaan kunnen we GP 106 op de linker oever zien staan.

We staan hier aan de noordwestkant van Borgharen, aan het einde van de Daalstraat, waar de Baron de Rosenstraat naar het oosten gaat. Hier gaat een wegje richting Itteren. We hebben hier zicht op een architectonisch bijzonder landhuis aan de overkant. De Maas loopt in noordoostelijke richting tot Itteren.

Net voor Itteren maakt de weg een haakse bocht naar het oosten, waarna we via een omweg GP 107N bereiken.

B linkeroever

Vanaf het punt waar GP106 op de linkeroever staat, is het mogelijk de Maas over een groot gedeelte langs de kaden en dijken volgen.

Er ligt een prachtig landhuis aan de Maas, met dichtbij een aanlegsteigertje, waar naast de trap een peilschaal is geschilderd. Het bereik is vanaf 40 tot 49m.+NAP.

Ongeveer een kilometer verder staat GP107B.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 106 tot 107

De grens volgt vanaf GP 106 de thalweg van de Maas, de lijn midden in de rivier, waar de hoogste stroomsnelheid wordt bereikt.

De laatste “dubbele” paal is dan GP 126 op de grens met de gemeente Thorn.

Hier kan de Maas aan beide oevers gevolgd worden. De oostelijke oever (rechts) ligt in Nederland en de westelijke oever (links) ligt in België.

Aan beide oevers zijn alleen hoofdpalen geplaatst, steeds tegenover elkaar. De Nederlandse paal krijgt een “N” en de Belgische een “B”.

Verder is er langs de Maas om de kilometer een grote kilometerpaal geplaatst en tussenin staan/stonden steeds 9 hectometerpaaltjes. Aan deze palen is een aparte serie gewijd en worden ze hier verder niet meer genoemd.

ARTIKEL 24.

Grens tussen de gemeenten Lanaken (België) en Borgharen (Nederland).

De grens tussen de twee koninkrijken begint weer in de Maas tegenover de haven van Smeermaas, op het punt waar stroomafwaarts van Maastricht, het rond deze stad bedongen gebied eindigt. Dit punt wordt bepaald door de samenkomst van het verlengde van de grens van het bedongen gebied met de thalweg van de rivier.

Van daar volgt de grens de thalweg en komt voor het punt, waar op de rechter oever de gemeenten Borgharen en Itteren aan elkaar grenzen.

ARTIKEL 25.

Grens tussen de gemeenten Lanaken (België) en Itteren (Nederland).

De grens, die nog steeds de thalweg tussen deze twee gemeenten volgt, laat aan België een eilandje (h) gelegen op enige afstand stroomafwaarts van de plaats, waar bij Hocht water afgetapt kan worden ten behoeve van het kanaal van Maastricht naar 's 's-Hertogenbosch en komt een weinig stroomafwaarts voorbij het kasteel van Hocht, en tegenover het dorp Itteren bij een veerpont voor voetgangers, waar van de aanlegplaatsen zullen worden aangeduid door een grenspaal (No.107) op de linker oever, en een andere op de rechter oever.

Een weinig stroomafwaarts bevindt zich het raakpunt van de Belgische gemeenten Lanaken en Neerharen.

(2.450 m.)

GP 106 staat op het punt, waar de grens de linkeroever verlaat, naast het botenverhuurbedrijf.

Vanaf dit punt kun je de linkeroever(B) van de Maas over een groot gedeelte langs de kaden volgen. Deze grenspaal is de eerste zonder tegenhanger op de rechteroever.

Op 4-6-1868 wordt vermeld dat van GP 106 de kop is verdwenen.

Herplaatsing GP 106 aan de Maas.

Op 20-12-1967 is er een Proces Verbaal opgemaakt voor de herplaatsing van GP 106 aan de westkant van de Bosscherweg. Deze paal is op een afstand van ca. 23 meter vanaf de oude standplaats herplaatst.

Op 2-2-1968 is er een rekening van 78,50 voor de verplaatsing.

B linkeroever

Vanaf het punt waar GP106 op de linkeroever staat, is het mogelijk de Maas over een groot gedeelte langs de kaden en dijken volgen.

Er ligt een prachtig landhuis aan de Maas, met dichtbij een aanlegsteigertje, waar naast de trap een peilschaal is geschilderd. Het bereik is vanaf 40 tot 49m.+NAP.

Ongeveer een kilometer verder staat GP107B.

4^e deel. Gemeente Maastricht (GP 49 t/m 108). 17.590 m.

GP 106 tot 107

De grens volgt vanaf GP 106 de thalweg van de Maas, de lijn midden in de rivier, waar de hoogste stroomsnelheid wordt bereikt.

De eerste “dubbele” paal is GP107 en de laatste GP 126 op de grens met de gemeente Thorn.

Hier kan de Maas aan beide oevers gevolgd worden. De oostelijke oever (rechts) ligt in Nederland en de westelijke oever (links) ligt in België.

Aan beide oevers zijn alleen hoofdpalen geplaatst, steeds tegenover elkaar. De Nederlandse paal krijgt een “N” en de Belgische een “B”.

Verder is er langs de Maas om de kilometer een grote kilometerpaal geplaatst en tussenin staan/stonden steeds 9 hectometerpaaltjes. Aan deze palen is een aparte serie gewijd en worden ze hier verder niet meer genoemd.

ARTIKEL 24.

Grens tussen de gemeenten Lanaken (België) en Borgharen (Nederland).

*De grens tussen de twee koninkrijken begint weer in de Maas **tegenover de haven van Smeermaas**, op het punt waar stroomafwaarts van Maastricht, het rond deze stad bedongen gebied eindigt. Dit punt wordt bepaald door de samenkomst van het verlengde van de grens van het bedongen gebied met de thalweg van de rivier.*

*Van daar volgt de grens de thalweg en **komt voor het punt, waar op de rechter oever de gemeenten Borgharen en Itteren aan elkaar grenzen.***

ARTIKEL 25.

Grens tussen de gemeenten Lanaken (België) en Itteren (Nederland).

De grens, die nog steeds de thalweg tussen deze twee gemeenten volgt, laat aan België een eilandje (h) gelegen op enige afstand stroomafwaarts van de plaats, waar bij Hocht water afgetapt kan worden ten behoeve van het kanaal van Maastricht naar 's 's-Hertogenbosch en komt een weinig stroomafwaarts voorbij het kasteel van Hocht, en tegenover het dorp Itteren bij een veerpont voor voetgangers, waar van de aanlegplaatsen zullen worden aangeduid door een grenspaal (No.107) op de linker oever, en een andere op de rechter oever. Een weinig stroomafwaarts bevindt zich het raakpunt van de Belgische gemeenten Lanaken en Neerharen. (2450 m.)

GP 106 staat op het punt, waar de grens de linkeroever verlaat, naast het botenverhuurbedrijf. Vanaf dit punt kun je de linkeroever(B) van de Maas over een groot gedeelte langs de kaden volgen. Deze grenspaal is de eerste zonder tegenhanger op de rechteroever.

Op 4-6-1868 wordt vermeld dat van GP 106 de kop is verdwenen.

Herplaatsing GP 106 aan de Maas.

Op 20-12-1967 is er een Proces Verbaal opgemaakt voor de herplaatsing van GP 106 aan de westkant van de Bosscherweg. Deze paal is op een afstand van ca. 23 meter vanaf de oude standplaats herplaatst.

Op 2-2-1968 is er een rekening van 78,50 voor de verplaatsing.

A rechteroever

De tocht aan de rechteroever van de Maas begint tegenover de plaats van GP 106 op de linkeroever. Hier vandaan kunnen we GP 106 op de linker oever zien staan.

We staan hier aan de noordwestkant van Borgharen, aan het einde van de Daalstraat, waar de Baron de Rosenstraat naar het oosten gaat. Hier gaat een wegje richting Itteren. We hebben hier zicht op een architectonisch bijzonder landhuis aan de overkant. De Maas loopt in noordoostelijke richting tot Itteren.

Net voor Itteren maakt de weg een haakse bocht naar het oosten, waarna we via een omweg GP 107N bereiken.

B linkeroever

Vanaf het punt waar GP106 op de linkeroever staat, is het mogelijk de Maas over een groot gedeelte langs de kaden en dijken volgen.

Er ligt een prachtig landhuis aan de Maas, met dichtbij een aanlegsteigertje, waar naast de trap een peilschaal is geschilderd. Het bereik is vanaf 40 tot 49m.+NAP.

Ongeveer een kilometer verder staat GP107B.